

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 287

Anul 50

Ediția în limba română

Comunicări și informări

29 noiembrie 2007

Numărul informării

Cuprins

Pagina

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Consiliu

2007/C 287/01

Prezoluție a Consiliului din 16 noiembrie 2007 privind o agendă europeană pentru cultură 1

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE

Comisie

2007/C 287/02

Rata de schimb a monedei euro 5

2007/C 287/03

Numirea membrilor Comitetului inspectorilor de muncă principali pentru mandatul 1 ianuarie 2007-31 decembrie 2009 6

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

2007/C 287/04

Informații comunicate de statele membre privind ajutoarele de stat acordate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii ⁽¹⁾ 8

2007/C 287/05

Informații comunicate de statele membre privind ajutoarele de stat acordate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii ⁽¹⁾ 10

RO

INFORMĂRI REFERITOARE LA SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

Autoritatea de Supraveghere a AELS

2007/C 287/06	Comunicarea Autorității de Supraveghere a AELS privind examinarea de către Autoritate a plângerilor în temeiul articolelor 53 și 54 din Acordul SEE	12
---------------	---	----

V Anunțuri

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

Comisie

2007/C 287/07	Ajutor de Stat — Germania — Ajutor de Stat C 24/07 (ex NN 71/06) — Ajutor de Stat acordat Flughafen Lübeck GmbH și Ryanair — Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 88 alineatul (2) din Tratatul CE ⁽¹⁾	27
2007/C 287/08	Ajutor de Stat — România — Ajutor de Stat C 40/07 (ex NN 48/07) — Privatizarea întreprinderii Mittal Steel Roman — Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 88 alineatul (2) din Tratatul CE ⁽¹⁾	29
2007/C 287/09	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.4910 — Motorola/Vertex Standard) ⁽¹⁾	38
2007/C 287/10	Ajutor de Stat — Regatul Unit — Ajutor de Stat C 42/04 (ex N 350/04) — Indemnizații de afaceri pentru renovarea localurilor ⁽¹⁾	39

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

CONSILIU

PREZOLUȚIE A CONSILIULUI

din 16 noiembrie 2007

privind o agendă europeană pentru cultură

(2007/C 287/01)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

- (1) reamintind obiectivele care revin Comunității Europene, în special conform articolului 151 din tratat;
- (2) făcând trimitere la dispozițiile Convenției Unesco privind protecția și promovarea diversității expresiilor culturale;
- (3) având în vedere comunicarea Comisiei din 10 mai 2007 privind o agendă europeană pentru cultură într-o lume în proces de globalizare ⁽¹⁾;
- (4) reamintind concluziile sale din 24 mai 2007 privind contribuția sectoarelor culturii și creației la îndeplinirea obiectivelor de la Lisabona ⁽²⁾;
- (5) ținând seama de experiența acumulată în urma elaborării și punerii în aplicare a planurilor de lucru ale Consiliului 2002-2004 și 2005-2007 ⁽³⁾;
- (6) ținând seama de rezultatele primului Forum cultural pentru Europa, desfășurat la Lisabona la 26-27 septembrie 2007;
- (7) convins de importanța culturii și a particularităților acesteia, inclusiv a multilingvismului, ca elemente majore ale procesului de integrare europeană bazat pe valori comune și pe o moștenire comună — proces care recunoaște, respectă și promovează diversitatea culturală și rolul transversal al culturii;
- (8) evidențiind rolul culturii și al creativității ca factori importanți pentru dezvoltarea personală, coeziunea socială, creșterea economică, crearea de noi locuri de muncă, inovare și competitivitate;
- (9) împărtășind punctul de vedere potrivit căruia rolul culturii ar trebui mai bine pus în evidență în cadrul noului ciclu în care va intra, din 2008, Agenda de la Lisabona;
- (10) având în vedere faptul că rolul culturii ar trebui să fie unul important în cadrul relațiilor externe ale UE, cultura fiind o modalitate de consolidare a cooperării internaționale;
- (11) subliniind legătura strânsă între cultură și dezvoltare, saluând rolul mai activ al statelor membre și al Comunității Europene în acordarea de asistență externă, în scopul de a încuraja apariția unui sector cultural dinamic în țările în curs de dezvoltare, și luând notă de propunerea Comisiei de consolidare a măsurilor de mobilizare și diversificare a finanțării pentru a extinde accesul populației locale la cultură, precum și al bunurilor culturale ale țărilor respective pe piețele europene;
- (12) subliniind importanța aprofundării dialogului intercultural la nivel internațional, inclusiv cu țările aflate într-o situație de instabilitate, și a colaborării cu actori neguvernamentali în vederea promovării unei cunoașteri și a unei înțelegeri mai aprofundate;

AGENDA EUROPEANĂ PENTRU CULTURĂ

1. SALUTĂ propunerea Comisiei de definire a unei agende europene pentru cultură, percepută ca o etapă importantă în dezvoltarea cooperării în domeniul culturii și în consolidarea coerenței și vizibilității acțiunilor europene în acest domeniu, precum și în consolidarea rolului transversal al culturii;

⁽¹⁾ Doc. 9496/07 și documentul de lucru însoțitor în care sunt enumerate acțiunile Comunității în domeniul culturii (doc. 9496/07 ADD 1).

⁽²⁾ Doc. 9021/07.

⁽³⁾ JO C 162, 6.7.2002 și doc. 13839/04.

Obiective strategice

2. APROBĂ cele trei obiective strategice stabilite în comunicarea Comisiei în vederea conturării agendei europene comune pentru cultură, și anume:
 - (a) promovarea diversității culturale și a dialogului intercultural;
 - (b) promovarea culturii drept catalizator al creativității în cadrul Strategiei de la Lisabona pentru creștere economică, ocuparea forței de muncă, inovare și competitivitate;
 - (c) promovarea culturii ca element vital în relațiile internaționale ale Uniunii;

Obiective specifice

3. CONVINE ca cele trei obiective strategice să fie detaliate după cum urmează:

A. ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PROMOVAREA DIVERSITĂȚII CULTURALE ȘI A DIALOGULUI INTERCULTURAL:

- încurajarea mobilității artiștilor și a altor profesioniști din domeniul culturii,
- promovarea moștenirii culturale, și anume prin facilitarea mobilității colecțiilor și sprijinirea procesului de digitalizare, în vederea îmbunătățirii accesului public la diferitele forme de exprimare culturală și lingvistică,
- promovarea dialogului intercultural ca proces durabil care să contribuie la definirea identității și apartenenței europene și la coeziunea socială europeană, inclusiv prin dezvoltarea competențelor interculturale ale cetățenilor;

B. ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PROMOVAREA CULTURII DREPT CATALIZATOR AL CREATIVITĂȚII:

- promovarea unei mai bune valorificări a sinergiilor între cultură și educație, în special prin încurajarea educației în domeniul artelor și a participării active la activități culturale în vederea dezvoltării creativității și inovării,
- promovarea disponibilității capacităților de formare în domeniile antreprenorial, al gestionării și al afacerilor, special concepute pentru profesioniștii din domeniile culturii și creației,
- încurajarea unui mediu favorabil pentru dezvoltarea sectoarelor culturii și creației, inclusiv a sectorului audiovizual, exploatând astfel la maxim potențialul acestora, în special cel al IMM-urilor, și anume prin valorificarea programelor și inițiativelor existente și prin stimularea parteneriatelor creative între sectorul cultural și alte sectoare, inclusiv în contextul dezvoltării locale și regionale;

C. ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CULTURA CA ELEMENT VITAL AL RELAȚIILOR INTERNAȚIONALE:

- consolidarea rolului culturii în cadrul relațiilor externe ale UE și al politicii de dezvoltare,
- promovarea Convenției Unesco privind protecția și promovarea diversității expresiilor culturale și contribuția la punerea în aplicare a acesteia la nivel internațional,
- încurajarea dialogului intercultural și a interacțiunii între societățile civile ale statelor membre ale UE și țările terțe,
- încurajarea unei cooperări consolidate între instituțiile culturale ale statelor membre ale UE, inclusiv institutele culturale, în țările terțe și cu instituțiile omoloage ale acestora din țările respective;

Subsidiaritate și flexibilitate

4. EVIDENȚIAZĂ faptul că acțiunile în temeiul obiectivelor menționate ar trebui să aibă o valoare adăugată europeană reală și să fie întreprinse cu respectarea deplină a principiului subsidiarității, precum și faptul că aceste orientări comune la nivel european nu împiedică definirea și punerea în aplicare de către statele membre a propriilor obiective de politică națională;
5. SUBLINIAZĂ faptul că obiectivele menționate ar trebui considerate drept cadru flexibil pentru orientarea acțiunilor viitoare în domeniul culturii;

METODE DE LUCRU

Dialogul cu sectorul culturii

6. CONVINE că un dialog continuu, flexibil și pe mai multe niveluri cu părțile interesate din domeniul culturii și consultarea acestui sector la toate nivelurile (local, regional, național și european) sunt esențiale atât pentru dezvoltarea, cât și pentru punerea în aplicare a unei agende europene pentru cultură;
7. SALUTĂ intenția Comisiei de a identifica interlocutori reprezentativi din sector și de a efectua o delimitare a sectorului, în scopul de a stabili canale de comunicare și de a structura dialogul cu părțile interesate;
8. CONVINE, ca urmare a impactului pozitiv al primului forum cultural desfășurat la Lisabona la 26-27 septembrie 2007, că interacțiunea cu societățile civile și în interiorul acestora, atât la nivel național, cât și la nivel european, constituie un element major în reunirea punctelor de vedere ale părților interesate în contextul exercițiului de raportare periodică;

Metoda deschisă de coordonare

9. CONSIDERĂ că noua abordare propusă de către Comisie pentru cooperarea în domeniul culturii, și anume utilizarea metodei deschise de coordonare (MDC) adaptate la o anumită situație și ținând seama de particularitățile sectorului, va oferi un cadru flexibil și facultativ pentru structurarea cooperării în jurul obiectivelor strategice ale Agendei europene pentru cultură și pentru încurajarea schimburilor de bune practici;
10. DECIDE că:
- (a) MDC se va aplica printr-o abordare flexibilă și adecvată domeniului culturii, cu respectarea deplină a competențelor statelor membre, inclusiv ale autorităților regionale și locale, și în conformitate cu principiul subsidiarității. Participarea statelor membre la acțiunile și procedurile în cauză se va face pe bază de voluntariat;
 - (b) la punerea în aplicare a MDC, se va acorda o atenție deosebită necesității de a reduce la minim obligațiile financiare și administrative ale diferiților actori implicați, în conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este stabilit în Tratatul CE ⁽¹⁾;
 - (c) obiectivele Agendei europene pentru cultură vor fi puse în aplicare prin intermediul planurilor de lucru triennale care cuprind un număr limitat de domenii prioritare, pe care Consiliul le consideră adecvate pentru cadrul MDC în intervalul corespunzător. Pe baza acestor domenii prioritare, Comisia va propune acțiuni specifice pentru planurile de lucru, care vor fi discutate, completate, actualizate și, după caz, aprobate de către Consiliul de Miniștri;
 - (d) Consiliul, în cooperare cu Comisia, va juca un rol esențial în asigurarea continuității și a monitorizării domeniilor prioritare de acțiune, precum și în menținerea ritmului procesului;
 - (e) în urma consultării organismului competent al Consiliului (Comitetul pentru cultură), Comisia va pregăti și va transmite Consiliului un raport intermediar pe baza, *inter alia*, a informațiilor furnizate, pe bază de voluntariat, de către statele membre în temeiul principiilor prevăzute la alineatul (10) literele (a) și (b) menționate anterior;

(f) pentru a crește gradul general de conștientizare și de vizibilitate a cooperării culturale la nivel european, actorii culturali și publicul în ansamblu vor fi informați cu privire la obiectivele și acțiunile prioritare ale planului de lucru;

11. CONVINE, în conformitate cu alineatul (10) litera (c), că planul de lucru pentru perioada 2008-2010 va pune accentul pe domeniile prioritare de acțiune prevăzute în anexă;
12. În cooperare cu Comisia, Consiliul poate reevalua punerea în aplicare a MDC în domeniul culturii din perspectiva progreselor înregistrate și având în vedere exercițiul de raportare și evaluare menționat la litera (e) anterioară;
13. Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor vor fi informate constant cu privire la punerea în aplicare a planurilor de lucru;

Aspecte orizontale

14. INVITĂ Comisia să își continue activitatea desfășurată în domeniul statisticilor culturale cu privire la definiții și metodologii, în vederea obținerii unor date statistice comparabile pentru a sprijini luarea de decizii și desfășurarea acțiunilor pe baza unor elemente concrete;
15. SALUTĂ crearea de către Comisie a unui grup interdepartamental care să se asigure de faptul că aspectele culturale sunt mai atent luate în considerare în cadrul acțiunilor adoptate în temeiul altor dispoziții ale tratatului, astfel cum este prevăzut la articolul 151 alineatul (4) din Tratatul CE;
16. RECOMANDĂ ca interfața între aspectele culturale și alte politici ale Comunității să fie consolidată, prin coordonarea între formațiunile corespunzătoare ale Consiliului cu privire la aspecte care au un impact asupra culturii și prin crearea unui mecanism eficient și coerent pentru raportarea periodică și monitorizarea aspectelor culturale în temeiul altor dispoziții ale tratatului;
17. INVITĂ Consiliul European să adopte prezentele concluzii care furnizează cadrul unei agende europene pentru cultură.

⁽¹⁾ Articolul 5 al acestuia, astfel cum este interpretat în Protocolul nr. 30 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității anexat la Tratatul de instituire a Comunității Europene, și anume la punctul 9 al acestuia.

ANEXĂ

DOMENII PRIORITARE DE ACȚIUNE PENTRU PERIOADA 2008-2010

În conformitate cu prevederile alineatului (10) litera (c) și ale alineatului (11) menționate anterior, următoarele acțiuni prioritare vor fi urmărite în contextul obiectivelor strategice ale agendei europene pentru cultură:

- îmbunătățirea condițiilor pentru mobilitatea artiștilor și a altor profesioniști din domeniul culturii,
 - promovarea accesului la cultură, în special prin promovarea moștenirii culturale, a multilingvismului, a procesului de digitalizare, a turismului cultural, a sinergiilor cu educația, în special educația în domeniul artelor, precum și a unei mai mari mobilități a colecțiilor,
 - dezvoltarea datelor, statisticilor și metodologiilor în sectorul culturii și îmbunătățirea comparabilității acestora,
 - dezvoltarea la maxim a potențialului sectoarelor culturii și creației, în special cel al IMM-urilor,
 - promovarea și punerea în aplicare a Convenției Unesco privind protecția și promovarea diversității expresiilor culturale.
-

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI
ORGANELE UNIUNII EUROPENE

COMISIE

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

28 noiembrie 2007

(2007/C 287/02)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb
USD dolar american	1,4747	RON leu românesc nou	3,5445
JPY yen japonez	162,02	SKK coroana slovacă	33,239
DKK coroana daneză	7,4568	TRY lira turcească	1,7676
GBP lira sterlină	0,71375	AUD dolar australian	1,6719
SEK coroana suedeză	9,3367	CAD dolar canadian	1,4676
CHF franc elvețian	1,6463	HKD dolar Hong Kong	11,4817
ISK coroana islandeză	91,89	NZD dolar neozeelandez	1,9184
NOK coroana norvegiană	8,1075	SGD dolar Singapore	2,1293
BGN leva bulgărească	1,9558	KRW won sud-coreean	1 374,13
CYP lira cipriotă	0,5842	ZAR rand sud-african	10,2344
CZK coroana cehă	26,494	CNY yuan renminbi chinezesc	10,9047
EEK coroana estoniană	15,6466	HRK kuna croată	7,319
HUF forint maghiar	255,27	IDR rupia indoneziană	13 887,99
LTL litas lituanian	3,4528	MYR ringgit Malaiezia	4,9882
LVL lats leton	0,6984	PHP peso Filipine	63,184
MTL lira malteză	0,4293	RUB rubla rusească	35,983
PLN zlot polonez	3,6489	THB baht thailandez	45,627

(¹) Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

Numirea membrilor Comitetului inspectorilor de muncă principali pentru mandatul 1 ianuarie 2007-31 decembrie 2009

(2007/C 287/03)

1. Prin Decizia 95/319/CE, Comisia a instituit un comitet al inspectorilor de muncă principali pentru monitorizarea, pe baza cooperării strânse dintre membrii săi și Comisie, a aplicării eficiente și echivalente a legislației comunitare secundare privind sănătatea și securitatea la locul de muncă.
2. Articolul 5 alineatul (2) din decizie prevede că membrii comitetului sunt numiți de către Comisie la propunerea statelor membre.
3. Articolul 5 alineatul (3) stabilește că durata mandatului membrilor comitetului este de trei ani.
4. Mandatul precedent al comitetului s-a încheiat la 31 decembrie 2006. Prin urmare, este necesar să se numească membri pentru următorul mandat (1 ianuarie 2007-31 decembrie 2009).
5. În conformitate cu articolul 5 alineatul (2), statele membre au propus Comisiei numele reprezentanților acestora.
6. În conformitate cu propunerile prezentate de statele membre, Comisia numește următorii reprezentanți ca membri ai comitetului pentru o perioadă de trei ani, cuprinsă între 1 ianuarie 2007 și 31 decembrie 2009.

BELGIA	Dl Karel VAN DAMME Dl Michel ASEGLIO
BULGARIA	Dl Totyu MLADENOV Dl Veselin VESELINOV
REPUBLICA CEHĂ	Dl Rudolf HAHN Dna Anežka SIXTOVÁ
DANEMARCA	Dl Jens JENSEN Dna Annemarie KNUDSEN
GERMANIA	Dl Hans-Jürgen BIENECK Dl Helmut DE DEN
IRLANDA	Dl Michael HENRY Dl Peter CLAFFEY
ESTONIA	Dl Herko SUNTS Dna Katrin KAARMA
GRECIA	Dl Alexandros KARAGEORGIOU Dna Ioanna PAPAIOANNOU
SPANIA	Dl Raimundo ARAGON BOMBIN Dl Javier VALLEJO SANTAMARIA
FRANȚA	Dl Jean BESSIERE Dna Christiane GIRAUD
ITALIA	Dl Mario NOTARO Dl Mariano MARTONE
CIPRU	Dl Leandros NICOLAIDES Dl Anastasios YIANNAKI
LETONIA	Dna Rita ELCE Dna Tatjana ZABAROVSKA
LITUANIA	Dl Mindaugas PLUKTAS Dna Dalia LEGIENE
LUXEMBURG	Dl Robert HUBERTY Dl Paul WEBER

UNGARIA	Dl István PAPP Dl János GÁDOR
MALTA	Dl Mark GAUCI Dl Vincent ATTARD
ȚĂRILE DE JOS	Dl Jaap UIJLENBROEK Dl Peter WEEDA
AUSTRIA	Dna Eva-Elisabeth SZYMANSKI Dna Gertrud BREINDL
POLONIA	Dna Bożena BORYS-SZOPA Dl Roman GIEDROJĆ
PORTUGALIA	Dl Paulo MORGADO DE CARVALHO Dl Manuel Joaquim FERREIRA MADURO ROXO
ROMÂNIA	Dna Mariana BASUC Dna Silvia TRUFASILĂ
SLOVENIA	Dl Borut BREZOVAR Dl Boris RUŽIC
SLOVACIA	Dl Andrej GMITTER Dna Jana GIBÓDOVÁ
FINLANDA	Dl Mikko HURMALAINEN Dl Jaakko ITAKANNAS
SUEDIA	Dl Bernt NILSSON Dl Bertil REMAEUS
REGATUL UNIT	Dl Justin MC CRACKEN Dna Sandra CALDWELL

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

Informații comunicate de statele membre privind ajutoarele de stat acordate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2007/C 287/04)

Ajutor nr.	XS 277/07
Stat membru	Spania
Regiune	Galicia
Titlul schemei de ajutor sau numele societății care beneficiază de un ajutor individual	IG139: Ayudas del Igape para el apoyo financiero 2007 a los establecimientos turísticos, hostelería y comercio minorista en las comarcas de Ferrol, Eume y Ortegal.
Temei legal	Resolución de 1 de octubre de 2007 (DOG nº 194, de 5 de octubre de 2007) por la que se da publicidad a las bases reguladoras de las ayudas del Igape para el apoyo financiero 2007 a los establecimientos turísticos, hostelería y comercio minorista en las comarcas de Ferrol, Eume y Ortegal, instrumentadas mediante convenio de colaboración suscrito entre el Igape, las entidades financieras y las sociedades de garantía recíproca adheridas.
Tipul măsurii	Regim de ajutoare
Buget	Buget anual: 0,225 milioane EUR; buget global: —
Valoarea maximă a ajutorului	În conformitate cu articolele 4(2)-(6) și 5 din regulament
Data punerii în aplicare	8.10.2007
Durată	31.12.2013
Obiectiv	Întreprinderi mici și mijlocii
Sectoare economice	Alte sectoare ale industriei prelucrătoare, Alte servicii
Numele și adresa autorității de acordare a ajutorului	El director general del Igape Instituto Gallego de Promoción Económica (Igape) Complejo Administrativo de San Lázaro, s/n E-15703 Santiago de Compostela (A Coruña)

Ajutor nr.	XS 278/07
Stat membru	Austria
Regiune	Niederösterreich
Titlul schemei de ajutor sau numele societății care beneficiază de un ajutor individual	NAFES-Förderrichtlinien, Verlängerung Fall XS 79/04

Temei legal	Richtlinien der NAFES (Niederösterreichische Arbeitsgemeinschaft zur Förderung des Einkaufs in Stadt- und Ortszentren)
Tipul măsurii	Regim de ajutoare
Buget	Buget anual: 1,2 milioane EUR; buget global: 0,3 milioane EUR
Valoarea maximă a ajutorului	În conformitate cu articolele 4(2)-(6) și 5 din regulament
Data punerii în aplicare	2.4.2004
Durată	30.6.2008
Obiectiv	Întreprinderi mici și mijlocii
Sectoare economice	Toate sectoarele care întrunesc condițiile pentru primirea ajutorului pentru IMM-uri
Numele și adresa autorității de acordare a ajutorului	Landesregierung Niederösterreich, Abteilung Raumordnung und Regionalpolitik in Kooperation mit der Wirtschaftskammer NÖ (Geschäftsstelle) Landhausplatz 1, A-3109 St. Pölten

Ajutor nr.	XS 279/07
Stat membru	Germania
Regiune	Freistaat Sachsen
Titlul schemei de ajutor sau numele societății care beneficiază de un ajutor individual	Richtlinie des Sächsischen Staatsministeriums für Wirtschaft und Arbeit und des Sächsischen Staatsministeriums für Umwelt und Landwirtschaft zur Förderung von aus dem Europäischen Sozialfonds mitfinanzierten Projekten der beruflichen Bildung und Fachkräfteentwicklung (ESF-Richtlinie Berufliche Bildung)
Temei legal	Haushaltsordnung des Freistaates Sachsen
Tipul măsurii	Regim de ajutoare
Buget	Buget anual: 13,5 milioane EUR; buget global:—
Valoarea maximă a ajutorului	În conformitate cu articolele 4(2)-(6) și 5 din regulament
Data punerii în aplicare	7.9.2007
Durată	31.12.2013
Obiectiv	Întreprinderi mici și mijlocii
Sectoare economice	Toate sectoarele care întrunesc condițiile pentru primirea ajutorului pentru IMM-uri
Numele și adresa autorității de acordare a ajutorului	Sächsische Aufbaubank — Förderbank Pirnaische Str. 9 D-01069 Dresden

Informații comunicate de statele membre privind ajutoarele de stat acordate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2007/C 287/05)

Ajutor nr.	XS 272/07
Stat membru	Austria
Regiune	Burgenland
Titlul schemei de ajutor sau numele societății care beneficiază de un ajutor individual	Richtlinien für die Förderung von Beratungsleistungen
Temei legal	5-G-F48/202-2007, veröffentlicht im Amtsblatt vom 3.8.2007
Tipul măsurii	Regim de ajutoare
Buget	Buget anual: 0,5 milioane EUR; buget global: —
Valoarea maximă a ajutorului	În conformitate cu articolele 4(2)-(6) și 5 din regulament
Data punerii în aplicare	1.9.2007
Durată	31.12.2008
Obiectiv	Întreprinderi mici și mijlocii
Sectoare economice	Toate sectoarele care întrunesc condițiile pentru primirea ajutorului pentru IMM-uri
Numele și adresa autorității de acordare a ajutorului	WiBAG treuhändig für das Land Burgenland Kontaktperson: Mag. Sigrid Hajek, Daniela Linzer Tel. (43) 05 9010-210 www.wibag.at http://www.wibag.at/dateien/downloads/Beratungsrichtlinie.pdf Marktstrasse 3 A-7000 Eisenstadt

Ajutor nr.	XS 273/07
Stat membru	Polonia
Regiune	Północno-zachodni — woj. Lubuskie
Titlul schemei de ajutor sau numele societății care beneficiază de un ajutor individual	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „INTERCAL” Sp. z o. o.
Temei legal	1) Art. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz.U. 79, poz. 1484, z późn. zm.) 2) Umowa kredytu technologicznego nr 07/1164 udzielanego ze środków Funduszu Kredytu Technologicznego zawarta w dniu 20.9.2007
Tipul măsurii	Ajutor individual
Buget	Buget anual: —; buget global: 0,09276438 milioane EUR
Valoarea maximă a ajutorului	În conformitate cu articolele 4(2)-(6) și 5 din regulament

Data punerii în aplicare	20.9.2007
Durată	31.7.2013
Obiectiv	Întreprinderi mici și mijlocii
Sectoare economice	Toate sectoarele care întrunesc condițiile pentru primirea ajutorului pentru IMM-uri
Numele și adresa autorității de acordare a ajutorului	Bank Gospodarstwa Krajowego Al. Jerozolimskie 7 PL-00-950 Warszawa Dane do kontaktu: 1) Elżbieta Bieniecka — Tel.: (48-022) 522 95 22 E-mail: elzbieta.bieniecka@bgk.com.pl 2) Michał Tomaszewski — Tel.: (48-022) 522 95 09 E-mail: michal.tomaszewski@bgk.com.pl

Ajutor nr.	XS 275/07
Stat membru	Italia
Regiune	Provincia autonoma di Trento
Titlul schemei de ajutor sau numele societății care beneficiază de un ajutor individual	Agevolazione per l'acquisto o il leasing di nuove macchine utensili o di produzione (c.d. «Nuova Sabatini»)
Temei legal	Criteri e modalità per l'attuazione sul territorio provinciale della Legge 28 novembre 1965, n. 1329 — Deliberazione della Giunta provinciale n. 1898 del 7.9.2007.
Tipul măsurii	Regim de ajutoare
Buget	Buget anual: 0,3 milioane EUR; buget global: —
Valoarea maximă a ajutorului	În conformitate cu articolele 4(2)-(6) și 5 din regulament
Data punerii în aplicare	1.1.2007
Durată	30.6.2008
Obiectiv	Întreprinderi mici și mijlocii
Sectoare economice	Toate sectoarele industriei prelucrătoare
Numele și adresa autorității de acordare a ajutorului	Provincia autonoma di Trento Servizio Industria Via Trenere, 3 I-38100 Trento

INFORMĂRI REFERITOARE LA SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE A AELS

Comunicarea Autorității de Supraveghere a AELS privind examinarea de către Autoritate a plângerilor în temeiul articolelor 53 și 54 din Acordul SEE

(2007/C 287/06)

A. Prezenta comunicare este publicată în temeiul dispozițiilor Acordului privind Spațiul Economic European (denumit în continuare „Acordul SEE”) și ale Acordului între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere a AELS și a unei Curți de Justiție (denumit în continuare „Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea”).

B. Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a publicat o comunicare intitulată „Comunicarea Comisiei privind examinarea de către Comisie a plângerilor în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE” ⁽¹⁾. Actul menționat, care nu este obligatoriu, conține principii și norme pe care Comisia le urmează în domeniul concurenței. Acesta explică, de asemenea, modul în care Comisia intenționează să trateze plângerile.

C. Autoritatea de Supraveghere a AELS consideră actul menționat anterior ca fiind relevant pentru SEE. Pentru a menține condiții de concurență egale și pentru a garanta o aplicare uniformă a normelor de concurență ale SEE în întregul Spațiu Economic European, Autoritatea de Supraveghere a AELS adoptă prezenta comunicare în temeiul puterii care i se conferă prin articolul 5 alineatul (2) litera (b) al Acordului privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea. Aceasta intenționează să urmeze principiile și normele stabilite în prezenta comunicare atunci când aplică normele relevante de concurență ale SEE unui caz particular ⁽²⁾.

D. Prezenta comunicare vizează, în special, să definească modul în care Autoritatea de Supraveghere a AELS tratează plângerile privind încălcările presupuse ale articolelor 53 și 54 din Acordul SEE.

E. Prezenta comunicare este aplicabilă cazurilor în care Autoritatea este autoritatea de supraveghere competentă în temeiul articolului 56 din Acordul SEE.

I. INTRODUCERE ȘI OBIECTUL COMUNICĂRII

1. Capitolul II al părții I din Protocolul 4 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea (denumit în continuare „capitolul II”) ⁽³⁾ stabilește un sistem în care Autoritatea de Supraveghere a AELS, autoritățile de concurență și instanțele statelor AELS pot pune în aplicare articolele 53 și 54 din Acordul SEE. Capitolul II recunoaște, în special, complementaritatea rolului Autorității și al autorităților de concurență ale statelor AELS, care acționează ca autorități publice de punere în aplicare, și al instanțelor statelor AELS, care hotărăsc în litigii între persoane de drept privat pentru a proteja drepturile persoanelor fizice care derivă din articolele 53 și 54.
2. În temeiul capitolului II, autoritățile publice își pot concentra acțiunea asupra investigațiilor privind încălcările grave ale articolelor 53 și 54 care sunt adesea dificil de identificat. În acest sens, autoritățile publice pot folosi informațiile furnizate de întreprinderi și de consumatorii de pe piață.

⁽¹⁾ JO C 101, 27.4.2004, p. 65.

⁽²⁾ Competența de a examina cazuri individuale în temeiul articolelor 53 și 54 din Acordul SEE este împărțită între Autoritatea de Supraveghere a AELS și Comisie în conformitate cu normele stabilite la articolul 56 din Acordul SEE. Doar una dintre autoritățile de supraveghere are competența să examineze orice caz particular.

⁽³⁾ Ca urmare a intrării în vigoare, la 20 mai 2005, a Acordului de modificare a Protocolului 4 la Acordul statelor AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție la 24 septembrie 2004, capitolul II din Protocolul 4 al Acordului de Supraveghere și al Curții reflectă, în mare măsură, în pilonul AELS Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului (JO L 1, 4.1.2003, p. 1).

3. Prin urmare, Autoritatea de Supraveghere AELS dorește să încurajeze cetățenii și întreprinderile să se adreseze autorităților menționate anterior pentru a le informa despre posibilele încălcări ale normelor de concurență. La nivelul Autorității, există în acest sens două demersuri; unul constă în depunerea unei plângeri în temeiul articolului 7 alineatul (2) din capitolul II. În temeiul articolelor 5-9 din capitolul III, partea I la Protocolul 4 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea (denumit în continuare „capitolul III”) ⁽¹⁾, astfel de plângeri trebuie să îndeplinească anumite cerințe.
4. Cel de-al doilea demers constă în furnizarea informațiilor referitoare la piață fără a fi necesar să se respecte cerințele pentru plângeri în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din capitolul II. Astfel de informații privind presupusele încălcări ale articolelor 53 și 54 constituie punctul de plecare pentru o anchetă a Autorității de Supraveghere a AELS ⁽²⁾. Informațiile despre presupusele încălcări pot fi furnizate la următoarea adresă:

Autoritatea de Supraveghere a AELS
Direcția Concurență și Ajutor de Stat
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles
competition@eftasurv.int

5. Fără a aduce atingere interpretării capitolelor II și III de către Curtea AELS, prezenta comunicare intenționează să ofere orientări cetățenilor și întreprinderilor care doresc să obțină despăgubiri în urma încălcărilor presupuse ale normelor de concurență. Comunicarea cuprinde două părți principale:
- capitolul II prezintă informații despre opțiunea de a depune o plângere la Autoritatea de Supraveghere a AELS sau de a sesiza o instanță națională. Mai mult, acesta reamintește principiile repartizării sarcinilor între Autoritate și autoritățile naționale de concurență ale statelor AELS în cadrul sistemului de punere în aplicare instituit prin capitolul II care sunt expuse în comunicarea privind cooperarea în cadrul Rețelei autorităților de concurență AELS ⁽³⁾,
 - capitolul III descrie procedura de examinare de către Autoritate a plângerilor depuse în temeiul articolului 7 alineatul (2) din capitolul II.
6. Prezenta comunicare nu abordează următoarele situații:
- plângerile depuse de către statele AELS în temeiul articolului 7 alineatul (2) din capitolul II,
 - plângerile prin care se solicită Autorității de Supraveghere a AELS să ia măsuri împotriva unui stat AELS în temeiul articolului 59 alineatul (3) coroborat cu articolele 53 sau 54 din Acordul SEE,
 - plângerile privind articolul 61 din Acordul SEE referitor la ajutoarele de stat,
 - plângerile privind încălcări ale dreptului comunitar de către statele AELS pe care Autoritatea le poate investiga în temeiul articolului 31 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea.

II. POSIBILITĂȚI DIFERITE PENTRU DEPUNEREA PLÂNGERILOR PRIVIND ÎNCĂLCĂRILE PRESUPUSE ALE ARTICOLELOR 53 ȘI 54 DIN ACORDUL SEE

A. Plângerile în cadrul noului sistem de punere în aplicare instituit prin capitolul II

7. În funcție de natura plângerii, autorul plângerii poate sesiza fie instanța națională, fie autoritatea de concurență a statului AELS care acționează ca autoritate publică de punere în aplicare. Prezentul capitol al acestei comunicări are ca obiectiv să îi asiste pe eventualii autori ai plângerilor să decidă în cunoștință de cauză dacă trebuie să se adreseze Autorității de Supraveghere a AELS, unei autorități de concurență a statelor AELS sau unei instanțe naționale.

⁽¹⁾ Ca urmare a intrării în vigoare, la 1 iulie 2005, a Acordului statelor AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție la 3 decembrie 2004, capitolul III din Protocolul 4 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea reflectă Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei (JO L 123, 27.4.2004, p. 18).

⁽²⁾ Comisia examinează corespondența de la informatori în conformitate cu principiile sale de bună conduită administrativă.

⁽³⁾ Comunicarea Autorității de Supraveghere a AELS privind cooperarea în cadrul Rețelei autorităților de concurență AELS, care nu a fost încă publicată.

8. În timp ce instanțele naționale sunt chemate să protejeze drepturile persoanelor fizice și, așadar, trebuie să hotărască ori de câte ori sunt sesizate, autoritățile publice de punere în aplicare nu pot investiga toate plângerile și, în consecință, trebuie să stabilească priorități în examinarea cauzelor. Autoritatea de Supraveghere a AELS, căreia i s-a încredințat, prin articolul 55 alineatul (1) din Acordul SEE, sarcina de a asigura aplicarea principiilor prevăzute la articolele 53 și 54 din Acordul SEE, este responsabilă pentru definirea și punerea în aplicare a orientării politicii de concurență a SEE ⁽¹⁾. În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene, Comisia, pentru a-și îndeplini sarcinile sale în mod eficient, are dreptul de a atribui grade de prioritate plângerilor care i-au fost înaintate în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE ⁽²⁾. Autoritatea estimează că un principiu similar îi este aplicat în cadrul Acordului SEE.
9. Capitolul II oferă competență instanțelor statelor AELS și autorităților de concurență ale statelor AELS, în paralel cu Autoritatea de Supraveghere a AELS, pentru a aplica articolele 53 și 54 din Acordul SEE. Unul dintre obiectivele principale ale capitolului II este ca instanțele și autoritățile de concurență ale statelor AELS să poată participa în mod eficient la aplicarea articolelor 53 și 54 ⁽³⁾.
10. Mai mult, articolul 3 din capitolul II prevede că instanțele și autoritățile de concurență ale statelor AELS trebuie să aplice articolele 53 și 54 ale Acordului SEE tuturor acordurilor sau comportamentelor susceptibile a afecta comerțul dintre părțile contractante ale Acordului SEE cărora le aplică legislația națională în domeniul concurenței. Mai mult, articolele 11 și 15 din capitolul II instituie o serie de mecanisme prin care instanțele și autoritățile de concurență ale statelor AELS cooperează cu Autoritatea de Supraveghere a AELS în vederea aplicării articolelor 53 și 54.
11. În acest nou cadru legislativ, Autoritatea de Supraveghere a AELS dorește să concentreze resursele de aplicare în jurul următoarelor axe:
- aplicarea normelor de concurență SEE în cauzele în care este bine plasată să acționeze ⁽⁴⁾, concentrându-și resursele asupra celor mai grave încălcări,
 - examinarea cauzelor în care Autoritatea de Supraveghere a AELS trebuie să acționeze în vederea definirii politicii de concurență a SEE și/sau pentru a asigura aplicarea coerentă a articolelor 53 sau 54 din Acordul SEE.

B. Complementaritatea rolurilor de aplicare private și publice

12. Instanțele comunitare consideră, în mod constant, că instanțele naționale sunt chemate să protejeze drepturile persoanelor fizice care decurg din efectul direct al articolelor 81 alineatul (1) și 82 din Tratatul CE ⁽⁵⁾. Reiese din articolul 7 SEE și din Protocolul 35 la Acordul SEE că dreptul SEE nu implică un transfer al puterilor legislative. Prin urmare, dreptul SEE nu prevede că persoanele fizice și operatorii economici pot să invoce direct dispozițiile SEE care nu sunt puse în aplicare înaintea instanțelor naționale ⁽⁶⁾. Cu toate acestea, în conformitate cu Protocolul 35, statele AELS au obligația de a asigura, dacă este necesar printr-o dispoziție legislativă, că, în cazurile de conflict între normele SEE puse în aplicare și alte dispoziții legislative, normele SEE predomină. În conformitate cu Curtea AELS, decurge din natura protocolului menționat că persoanele fizice și operatorii economici trebuie, în cazurile de conflict între

⁽¹⁾ Aceste sarcini sunt îndeplinite împreună cu Comisia în conformitate cu normele de concurență definite la articolul 56 din Acordul SEE.

⁽²⁾ Cauza C-344/98, *Masterfoods c. HB Ice Cream*, Culegere 2000, p. I-11369, considerentul 46; cauza C-119/97 P, *Union française de l'express (Ufex) și alții c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1999, p. I-1341, considerentul 88; cauza T-24/90, *Automec c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1992, p. II-2223, considerentul 73-77. Articolul 6 din Acordul SEE prevede că, fără a aduce atingere evoluțiilor viitoare ale jurisprudenței, dispozițiile prezentului acord, în măsura în care acestea sunt identice în substanță normelor corespunzătoare ale Tratatului de instituire a Comunității Europene și ale Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului și actelor adoptate în aplicarea acestor două tratate, sunt, pentru punerea lor în aplicare, interpretate în conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Comunităților Europene, anterioară datei de semnare a Acordului SEE. În ceea ce privește hotărârile Curții de Justiție emise după data semnării Acordului SEE, decurge din articolul 3 alineatul (2) din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea că Autoritatea de Supraveghere AELS și Curtea AELS trebuie să țină seama, în mod corespunzător, de principiile prevăzute prin aceste hotărâri.

⁽³⁾ Vezi, în special, articolele 5, 6, 11, 12, 15, 22, 29 și 40 din capitolul II.

⁽⁴⁾ Vezi comunicarea privind cooperarea cu rețeaua autorităților de concurență a AELS, considerentul 5 și următoarele.

⁽⁵⁾ Jurisprudența comunitară constantă, vezi cauza 127/73, *Belgische Radio en Televisie (BRT) c. SABAM și Fonior*, Culegere 1974, p. 51, considerentul 16; cauza C-282/95 P, *Guérin automobiles c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1997, p. I-1503, considerentul 39; cauza C-453/99, *Courage c. Bernhard Crehan*, Culegere 2001, p. I-6297, considerentul 23.

⁽⁶⁾ Vezi cauza E-4/01, *Karlsson*, Culegerea Curții AELS 2002, p. 240, considerentul 28.

normele SEE puse în aplicare și dispozițiile legislative naționale, să poată să invoce și să pretindă la nivelul național toate drepturile care ar putea să derive din dispozițiile Acordului SEE, ca fiind sau ca făcând parte din ordinul juridic național, în cazul în care aceste dispoziții sunt necondiționate și suficient precise ⁽¹⁾.

13. Instanțele naționale pot hotărî asupra nulității sau a validității contractelor și doar instanțele naționale pot acorda despăgubiri unei persoane fizice în cazul unei încălcări a articolelor 53 și 54 din Acordul SEE. Pentru a asigura eficiența deplină a normelor de concurență ale SEE, orice persoană fizică trebuie să poată să pretindă despăgubiri pentru prejudiciul adus printr-un contract sau un comportament care restrânge sau denaturează concurența. Acțiunile în despăgubire introduse în fața instanțelor naționale pot contribui în mod semnificativ la menținerea unei concurențe efective pe teritoriul acoperit de Acordul SEE deoarece descurajează întreprinderile să încheie și să aplice acorduri sau practici restrictive ⁽²⁾.
14. Capitolul II ia în considerare, în mod expres, faptul că instanțele naționale joacă un rol esențial în aplicarea normelor comunitare de concurență ⁽³⁾. Prin extinderea la nivelul instanțelor naționale a competenței de a aplica articolul 53 alineatul (3), întreprinderile nu mai au posibilitatea de a întârzia procedurile în fața instanțelor naționale prin intermediul unei notificări adresate Autorității de Supraveghere a AELS și elimină astfel un obstacol în calea litigiilor între persoane de drept privat care exista în temeiul normelor precedente.
15. Fără a aduce atingere dreptului sau obligației instanțelor naționale de a cere Curții AELS să își dea un aviz consultativ în conformitate cu articolul 34 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea, articolul 15 alineatul (1) din capitolul II prevede în mod expres că instanțele naționale pot cere Autorității de Supraveghere a AELS să le comunice avizele și informațiile. Această dispoziție are ca scop înlesnirea aplicării articolelor 53 și 54 de către instanțele naționale ⁽⁴⁾.
16. Sesizarea instanțelor naționale oferă autorilor plângerilor următoarele avantaje:
 - instanțele naționale pot acorda despăgubiri pentru prejudiciul suferit ca urmare a unei încălcări a articolului 53 sau 54,
 - instanțele naționale pot decide referitor la cererile de plată sau la executarea obligațiilor contractuale întemeiate pe un acord pe care îl examinează în temeiul articolului 53,
 - instanțele naționale decid aplicarea sancțiunii civile a nulității articolului 53 alineatul (2) în relațiile contractuale între persoanele fizice ⁽⁵⁾. Acestea pot evalua, în special, în temeiul dreptului intern aplicabil, întinderea și consecințele nulității unor dispoziții contractuale în temeiul articolului 53 alineatul (2), mai ales în ceea ce privește celelalte aspecte reglementate prin acord ⁽⁶⁾,
 - instanțele naționale sunt, de obicei, mai bine plasate decât Autoritatea de Supraveghere a AELS pentru a adopta măsuri provizorii ⁽⁷⁾,
 - înaintea instanțelor naționale se poate introduce o cerere în temeiul dreptului comunitar al SEE, împreună cu alte cereri în temeiul dreptului intern,
 - în principiu, instanțele au competența să acorde cheltuieli de judecată părții care a obținut câștig de cauză, ceea ce nu este niciodată posibil în cadrul unei proceduri administrative înaintea Autorității.

⁽¹⁾ Vezi cauza E-1/94, *Restamark*, Culegerea Curții AELS 1994-1995, p. 15, considerentul 77.

⁽²⁾ Cauza C-453/99, *Courage c. Bernhard Crehan*, Culegere 2001, p. I-6297, considerentele 26 și 27.

⁽³⁾ Vezi articolele 1, 6 și 15 din capitolul II.

⁽⁴⁾ Pentru explicații suplimentare privind acest mecanism vezi comunicarea privind cooperarea dintre Autoritate și instanțele statelor AELS în aplicarea articolelor 53 și 54 din Tratatul CE, care nu a fost încă publicată.

⁽⁵⁾ Cauza T-24/90, *Automec c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1992, p. II-2223, considerentul 93.

⁽⁶⁾ Vezi deciziile Curții AELS în cauza E-3/97 *Jæger c. Opel Norge*, Culegerea Curții AELS 1998, p. 1, considerentul 77, și cauza E-7/01 *Hegelstad c. Hydro Texaco*, Culegerea Curții AELS 2002, p. 310, considerentul 43, precum și deciziile instanțelor comunitare în cauza C-230/96, *Cabour și Nord Distribution Automobile c. Arnor „SOCO”*, Culegere 1998, p. I-2055, considerentul 51; cauzele conexe T-185/96, T-189/96 și T-190/96, *Dalmasso și alții c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1999, p. II-93, considerentul 50.

⁽⁷⁾ Vezi articolul 8 din capitolul II și considerentul 80 de mai jos. În funcție de natura cauzei, autoritățile de concurență din statele AELS pot fi, de asemenea, bine plasate să adopte măsuri provizorii.

17. Faptul că autorul plângerii poate beneficia de protecția drepturilor sale prin intermediul unei acțiuni în fața unei instanțe naționale este un element important pe care Autoritatea de Supraveghere a AELS îl poate lua în considerare atunci când evaluează interesul în temeiul Acordului SEE în analiza unei plângeri ⁽¹⁾.
18. Autoritatea de Supraveghere a AELS consideră, așadar, că noul sistem de aplicare instituit prin capitolul II consolidează posibilitățile de care dispun autorii plângerilor pentru a solicita și a obține despăgubiri în fața instanțelor naționale.

C. Repartizarea sarcinilor între autoritățile publice de punere în aplicare în pilonul AELS

19. Capitolul II creează un sistem în care atât Autoritatea de Supraveghere a AELS, cât și autoritățile de concurență ale statelor AELS sunt împuternicite să aplice integral dispozițiile articolelor 53 și 54 (articolul 5). Aplicarea descentralizată este susținută și de posibilitatea pe care autoritățile de concurență ale statelor AELS o au de a face schimb de informații (articolul 12) și de a-și oferi asistență în investigații (articolul 22).
20. Capitolul II nu reglementează repartizarea sarcinilor între Autoritatea de Supraveghere a AELS și autoritățile de concurență ale statelor AELS, repartizarea rezultând din cooperarea între Autoritate și autoritățile de concurență ale statelor AELS în cadrul Rețelei de concurență a AELS. Capitolul II are ca obiectiv asigurarea aplicării eficiente a articolelor 53 și 54 prin intermediul unei repartizări flexibile a examinării dosarelor între autoritățile publice de punere în aplicare în AELS.
21. Prin intermediul unei comunicări distincte se prezintă orientările pentru repartizarea sarcinilor între Autoritatea de Supraveghere a AELS și autoritățile de concurență ale statelor AELS ⁽²⁾. Orientările din comunicarea menționată, care privesc relațiile între autoritățile publice de punere în aplicare AELS, sunt esențiale pentru autorii plângerilor deoarece le permit să adreseze o plângere autorității susceptibilă de a fi cea mai bine plasată în rezolvarea cauzei.
22. Comunicarea privind cooperarea în cadrul Rețelei autorităților de concurență a AELS prevede, în special ⁽³⁾:

„O autoritate poate fi considerată bine plasată pentru a instrumenta o cauză în cazul în care îndeplinește cumulativ următoarele trei condiții:

1. acordul sau practica produce efecte directe semnificative, actuale sau previzibile asupra concurenței pe teritoriul său, este pus în aplicare sau își are originea pe teritoriul său;
2. autoritatea este în măsură în mod efectiv să impună încetarea întregii încălcări, de exemplu prin adoptarea unui ordin de încetare a încălcării, al cărui efect este suficient pentru a sista încălcarea și, poate, dacă este cazul, sancționa încălcarea în mod corespunzător;
3. poate strânge, eventual cu asistența celorlalte autorități, probele cerute pentru a demonstra încălcarea.

Criteriile menționate anterior arată că trebuie să existe o legătură strânsă între încălcare și teritoriul unui stat AELS pentru ca autoritatea de concurență a acestui stat să fie considerată bine plasată. Este probabil ca, în majoritatea cauzelor, autoritățile statelor AELS unde concurența este afectată în mod semnificativ de o încălcare să fie bine plasate cu condiția să fie în măsură să pună capăt încălcării în mod efectiv printr-o acțiune individuală sau paralelă și sub rezerva ca Autoritatea de Supraveghere a AELS să nu fie mai bine plasată să acționeze (vezi cele ce urmează [...]).

Rezultă că o singură autoritate națională de concurență este, în general, bine plasată pentru a se ocupa de acordurile sau practicile care afectează semnificativ concurența în special pe teritoriul propriu. [...]

⁽¹⁾ Vezi considerentul 41 de mai jos.

⁽²⁾ Comunicarea privind cooperarea în cadrul Rețelei autorităților de concurență a AELS.

⁽³⁾ Vezi comunicarea privind cooperarea cu Rețeaua autorităților de concurență a AELS, considerentele 8-14.

În plus, chiar în cazul în care mai multe autorități ar putea fi considerate bine plasate, uneori este indicată intervenția unei singure autorități atunci când aceasta este suficientă pentru a determina încetarea în totalitate a încălcării. [...]

Intervenția paralelă a mai multor autorități naționale de concurență poate fi indicată atunci când un acord sau o practică are efecte semnificative asupra concurenței în principal pe teritoriile fiecăreia dintre ele, iar intervenția unei singure autorități naționale de concurență nu ar fi suficientă pentru a determina încetarea în totalitate a încălcării și/sau pentru a o sancționa în mod corespunzător. [...]

Autoritățile care instrumentează o cauză în paralel depun toate eforturile necesare în vederea coordonării acțiunilor lor. În acest sens ar putea considera util să desemneze pe una dintre ele ca autoritate coordonatoare, delegându-i anumite sarcini precum, de exemplu, coordonarea măsurilor de investigare, fiecare dintre autorități rămânând responsabilă cu procedura inițiată de ea însăși.

Autoritatea de Supraveghere a AELS este bine plasată în special în cazul în care unul sau mai multe acorduri sau practici, inclusiv rețele de acorduri sau practici similare au efecte asupra concurenței din mai mult de trei state membre (piețe transfrontaliere cuprinzând mai mult de trei state membre sau mai multe piețe naționale).

Mai mult, Autoritatea de Supraveghere a AELS este deosebit de bine plasată pentru a instrumenta o cauză în cazul în care cauza este în strânsă legătură cu alte dispoziții SEE care pot fi aplicate exclusiv sau mai eficient de către Autoritate, sau în cazul în care interesul SEE impune adoptarea unei decizii a Autorității pentru dezvoltarea politicii SEE în domeniul concurenței atunci când apare o nouă problemă în domeniul concurenței sau pentru a asigura aplicarea eficientă a normelor.”

23. În cadrul Rețelei de concurență a AELS, informațiile asupra cauzelor investigate ca urmare a unei plângeri sunt disponibile pentru celelalte state membre din rețea înainte sau imediat după începerea primei măsuri formale de investigație ⁽¹⁾. În cazul în care plângerea s-a depus la mai multe autorități sau în cazul în care aceasta a fost depusă la o autoritate care nu este bine plasată pentru investigarea cazului, membrii rețelei depun eforturi pentru a stabili într-un termen indicativ de două luni autoritatea sau autoritățile care să se ocupe de cauză.
24. Autorii plângerilor joacă un rol important în reducerea necesității unei posibile realocări a cauzei care are la bază plângerea lor. În momentul în care decid să depună o plângere pot consulta orientările privind repartizarea sarcinilor în cadrul rețelei stabilite în prezentul capitol. În cazul în care o cauză este totuși realocată în cadrul rețelei, întreprinderile interesate și autorul plângerii sau autorii plângerilor sunt informați despre aceasta cât mai repede posibil de către autoritățile de concurență implicate ⁽²⁾.
25. În conformitate cu articolul 13 din capitolul II, Autoritatea de Supraveghere a AELS poate respinge o plângere pe motiv că autoritatea de concurență a unui stat AELS examinează sau a examinat cauza. În acest caz, Autoritatea, în conformitate cu articolul 9 din capitolul III, trebuie să îl informeze imediat pe autorul plângerii despre autoritatea națională de concurență care examinează sau care a examinat deja cauza.

III. EXAMINAREA DE CĂTRE AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE AELS A PLÂNGERILOR DEPUSE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 7 ALINEATUL (2) DIN CAPITOLUL II

A. Generalități

26. În temeiul articolul 7 alineatul (2) din capitolul II, persoanele fizice sau juridice care fac dovada unui interes legitim ⁽³⁾ sunt îndreptățite să depună o plângere pentru a cere Autorității de Supraveghere a AELS să constate încălcarea articolelor 53 și 54 SEE și să adopte măsuri pentru încetarea încălcărilor constatate în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din capitolul II. Această parte din prezenta comunicare prezintă condițiile care se aplică plângerilor depuse în temeiul articolului 7 alineatul (2) din capitolul II, analiza acestora și procedura urmată de către Autoritate.

⁽¹⁾ Articolul 11 alineatele (2) și (3) din capitolul II; comunicarea privind cooperarea în cadrul Rețelei autorităților de concurență a AELS, considerentele 15 și 16.

⁽²⁾ Comunicarea privind cooperarea în cadrul Rețelei autorităților de concurență a AELS, considerentul 33.

⁽³⁾ Pentru mai multe detalii privind această noțiune vezi considerentul 33 și următoarele mai jos.

27. Autoritatea de Supraveghere a AELS, spre deosebire de instanțele civile a căror atribuție este de a proteja drepturile subiective ale persoanelor de drept privat, este o autoritate administrativă care trebuie să acționeze în interesul public. Ca autoritate publică de punere în aplicare, o trăsătură intrinsecă a sarcinii Autorității este puterea de care dispune în stabilirea priorităților în activitatea sa de punere în aplicare ⁽¹⁾.
28. Autoritatea de Supraveghere a AELS dispune de competențe de stabilire a gradului de prioritate pe care îl acordă plângerilor primite și poate lua drept criteriu de prioritate interesul într-o anumită cauză în temeiul Acordului SEE ⁽²⁾. Autoritatea poate respinge o plângere atunci când consideră că o anumită cauză nu prezintă suficient interes comunitar în temeiul Acordului SEE pentru a justifica investigații ulterioare. În cazul respingerii plângerii de către Autoritate, autorul plângerii are dreptul să primească o decizie a Autorității ⁽³⁾ fără a aduce atingere articolului 7 alineatul (3) din capitolul III.

B. Depunerea unei plângeri în temeiul articolului 7 alineatul (2) din capitolul II

(a) Formularul de depunere a unei plângeri

29. O plângere în temeiul articolului 7 alineatul (2) din capitolul II nu poate fi depusă decât pentru a invoca o presupusă încălcare a articolelor 53 și 54, pentru ca Autoritatea de Supraveghere a AELS să acționeze în temeiul articolului 7 alineatul (1) din capitolul II. O plângere depusă în temeiul articolului 7 alineatul (2) din capitolul II trebuie să se conformeze formularului C menționat la articolul 5 alineatul (1) din capitolul III.
30. Puteți găsi formularul C la adresa <http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldcompetition/faq/>, fiind anexat, de asemenea, prezentei comunicări. Plângerea trebuie depusă în trei exemplare pe suport de hârtie și, în măsura posibilului, un exemplar în format electronic. Mai mult, autorul plângerii trebuie să furnizeze o versiune neconfidențială a plângerii [articolul 5 alineatul (2) din capitolul III]. Exemplarul electronic se poate transmite Autorității de Supraveghere a AELS prin intermediul adresei de internet menționate anterior, iar exemplarele pe suport de hârtie trebuie trimise la următoarea adresă:

Autoritatea de Supraveghere a AELS
Direcția Concurență și Ajutor de Stat
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles

31. Formularul C solicită autorului plângerii să prezinte informații detaliate privind plângerea. De asemenea, autorul plângerii trebuie să includă copii după documentele disponibile care sprijină plângerea sa și, în măsura posibilului, să indice Autorității de Supraveghere a AELS de unde poate obține elementele și documentele la care autorul plângerii nu are acces. În cazuri excepționale, Autoritatea poate oferi o dispensă autorului plângerii de la obligația de a furniza anumite informații cerute prin formularul C [articolul 5 alineatul (1) din capitolul III]. Autoritatea consideră că această alternativă poate facilita în special sarcina asociațiilor de consumatori care, în contextul unei plângeri motivate, nu au acces la informațiile specifice din sectorul întreprinderilor care fac obiectul plângerii.
32. Corespondența adresată Autorității de Supraveghere a AELS, care nu respectă condițiile prevăzute la articolul 5 din capitolul III și, în consecință, nu constituie plângere în sensul articolului 7 alineatul (2) din capitolul II este considerată de către Autoritate drept informare cu caracter general, iar atunci când se consideră util, poate duce la o investigație din proprie inițiativă (vezi punctul 4 de mai sus).

⁽¹⁾ Instanțele comunitare au recunoscut marja largă de apreciere de care dispune Comisia în activitățile sale de aplicare a legislației, vezi, de exemplu, cauza C-119/97 P, *Union française de l'express (Ufex) și alții c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1999, p. I-1341, considerentul 88. Cauza T-24/90, *Automec c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1992, p. II-2223, considerentele 73-77 și 85. Vezi, de asemenea, considerentul 8 de mai sus.

⁽²⁾ Posibilitatea Comisiei de a lua drept criteriu de prioritate interesul comunitar al unei cauze este jurisprudența constatată de la cauza T-24/90, *Automec c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1992, p. II-2223, considerentul 85. Autoritatea consideră că beneficiază de o posibilitate similară în cadrul Acordului SEE.

⁽³⁾ Vezi în contextul comunitar: cauza C-282/95 P, *Guérin automobiles c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1997, p. I-1503, considerentul 36.

(b) *Interesul legitim*

33. În temeiul articolului 7 alineatul (2) din capitolul II, persoanele fizice și juridice care fac dovada unui interes legitim sunt îndreptățite să depună o plângere ⁽¹⁾. Se consideră că statele AELS au un interes legitim pentru toate plângerile pe care le depun.
34. În numeroase cauze, condiția referitoare la interesul legitim ridică foarte rar îndoieli, deoarece majoritatea autorilor plângerilor sunt direct lezați de presupusa încălcare. Cu toate acestea, există cazuri în care condiția privind „interesul legitim” enunțată la articolul 7 alineatul (2) trebuie analizată în mai mare detaliu pentru a se stabili că este îndeplinită. În acest sens, cea mai bună orientare o poate oferi o listă neexhaustivă de exemple.
35. Astfel, Curtea de Primă Instanță a Comunităților Europene a hotărât că o asociație de întreprinderi poate pretinde unui interes legitim în depunerea unei plângeri, chiar în cazul în care nu este direct afectată de comportamentul denunțat în calitate de întreprindere care operează pe piața relevantă, cu condiția ca, pe de o parte, să aibă dreptul de a reprezenta interesele membrilor săi, iar pe de cealaltă parte, practica denunțată să fie susceptibilă de a leza interesele membrilor săi ⁽²⁾. Invers, Comisia poate decide să nu dea curs unei plângeri a unei asociații de întreprinderi ai cărei membri nu au participat la tipul de tranzacții comerciale denunțate în plângere ⁽³⁾.
36. Ținând cont de această jurisprudență, Autoritatea de Supraveghere a AELS estimează că întreprinderile (ele însele sau prin intermediul asociațiilor abilitate să le reprezinte interesele) pot face dovada interesului legitim atunci când operează pe piața relevantă sau atunci când comportamentul denunțat este susceptibil de a leza în mod direct interesele lor. Autoritatea consideră că interesul legitim poate fi invocat, de exemplu, de părțile la acord sau la practica care face obiectul plângerii, de concurenți ale căror interese se pretinde că au fost lezate prin comportamentul denunțat sau de întreprinderile excluse din rețeaua de distribuție.
37. Asociațiile de consumatori pot depune, în egală măsură, plângeri la Autoritatea de Supraveghere a AELS ⁽⁴⁾. Autoritatea consideră, de asemenea, că pot face dovada unui interes legitim consumatorii individuali ale căror interese economice sunt direct lezate prin faptul că au cumpărat bunuri sau servicii care fac obiectul unei încălcări ⁽⁵⁾.
38. Cu toate acestea, Autoritatea de Supraveghere a AELS nu consideră a fi un interes legitim în sensul articolului 7 alineatul (2), interesul persoanelor sau organizațiilor care doresc să acționeze în temeiul considerentelor de interes general, în cazul în care nu pot dovedi că ele sau membrii organizațiilor respective sunt susceptibili de a fi lezați în mod direct ca urmare a încălcării (*pro bono publico*).
39. Autoritățile publice locale sau regionale pot face dovada interesului legitim în calitatea lor de cumpărători sau utilizatori ai bunurilor sau serviciilor afectate de comportamentul denunțat. Cu toate acestea, ele nu pot dovedi un interes legitim în sensul articolului 7 alineatul (2) din capitolul II, în cazul în care sesizează Autoritatea de Supraveghere a AELS asupra unor posibile încălcări *pro bono publico*.
40. Autorii plângerilor trebuie să facă dovada interesului legitim. În cazul în care o persoană fizică sau juridică nu poate face dovada interesului legitim, Autoritatea de Supraveghere a AELS are competența de a decide, fără a aduce atingere dreptului de a iniția o procedură din oficiu, să nu dea curs plângerii. Autoritatea poate verifica dacă s-a îndeplinit această condiție indiferent de stadiul investigației ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Vezi articolul 5, alineatul (1) din capitolul II.

⁽²⁾ Cauza T-114/92, *Bureau européen des médias et de l'industrie musicale (BEMIM) c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1995, p. II-147, considerentul 28. De asemenea, în cazurile la originea cauzei 298/83, autorii plângerilor au fost asociații de întreprinderi, *Comité des industries cinématographiques des Communautés européennes (CICCE) c. Comisiei*, Culegere 1985, p. 1105 și la originea cauzei T-319/99, *Federación Nacional de Empresas (FENIN) c. Comisiei*, nepublicată încă în Culegerea 2003.

⁽³⁾ Cauzele conexate T-133/95 și T-204/95, *International Express Carriers Conference (IECC) c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1998, p. II-3645, considerentele 79-83.

⁽⁴⁾ Vezi în contextul comunitar: cauza T-37/92, *Bureau européen des Unions de consommateurs (BEUC) c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1994, p. II-285, considerentul 36.

⁽⁵⁾ Problema este ridicată în momentul de față în cadrul unei proceduri în instanță în fața Curții de Primă Instanță (cauzele conexate T-213 și 214/01). De asemenea, Comisia a declarat admisibilă plângerea unui consumator, persoană fizică, în decizia din 9 decembrie 1998 în cauza IV/D-2/34.466, *Feriboturile*, JO L 109, 27.4.1999, p. 24, considerentul 1.

⁽⁶⁾ Cauzele conexate T-133/95 și T-204/95, *International Express Carriers Conference (IECC) c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1998, p. II-3645, considerentul 79.

C. Analizarea plângerilor

(a) Interesul privind Acordul SEE

41. Potrivit jurisprudenței constante a instanțelor comunitare și a practicii Comisiei, Autoritatea de Supraveghere a AELS consideră că nu are obligația de a efectua o investigație în cazul fiecărei plângeri ⁽¹⁾ sau nici nu are, *a fortiori*, obligația de a lua o decizie în sensul articolului 5 alineatul (2) litera (a) din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea asupra săvârșirii sau nesăvârșirii unei încălcări a articolelor 53 sau 54 din Acordul SEE ⁽²⁾. Aceasta poate stabili însă grade de prioritate diferite plângerilor care i se prezintă și poate face trimitere la interesul privind Acordul SEE ⁽³⁾ pentru a determina gradul de prioritate pe care îl atribuie plângerilor primite, cu excepția cazului în care plângerea ține de competența exclusivă a Autorității ⁽⁴⁾.
42. Cu toate acestea, pentru a evalua interesul privind Acordul SEE în investigarea unei cauze, Autoritatea de Supraveghere a AELS trebuie să analizeze cu atenție elementele de fapt și de drept care îi sunt aduse la cunoștință de autorul plângerii ⁽⁵⁾.
43. Evaluarea interesului privind Acordul SEE pe care îl prezintă o plângere depinde de circumstanțele fiecărei cauze. Astfel, numărul criteriilor de evaluare la care poate face trimitere Autoritatea de Supraveghere a AELS nu este limitat, iar aceasta nu este obligată să recurgă în mod exclusiv la un anumit număr de criterii. Deoarece circumstanțele de fapt și de drept pot varia semnificativ de la o cauză la alta, se pot aplica criterii noi care nu au fost luate în considerare anterior ⁽⁶⁾. Atunci când este necesar, Autoritatea poate acorda prioritate unui singur criteriu pentru a determina interesul comunitar privind Acordul SEE ⁽⁷⁾.
44. Printre criteriile pe care jurisprudența le consideră pertinente pentru a evalua interesul comunitar în temeiul Acordului SEE în investigarea sau continuarea investigării unei cauze se numără următoarele:
- Autoritatea de Supraveghere a AELS poate respinge o plângere pe motiv că autorul plângerii poate introduce o acțiune pentru a-și valorifica drepturile în fața instanțelor naționale ⁽⁸⁾.
 - Comisia poate să nu considere că anumite cauze sunt excluse de principiu din domeniul său de competență în cadrul misiunii ce i-a fost încredințată prin Acordul SEE, însă are obligația de a stabili pentru fiecare cauză gravitatea încălcărilor presupuse și persistența efectelor sale. Aceasta presupune, în mod special, că trebuie să ia în considerare durata și gravitatea încălcărilor denunțate, precum și efectul asupra mediului concurențial pe teritoriul acoperit de Acordul SEE ⁽⁹⁾.
 - Autoritatea va trebui uneori să compare impactul presupusei încălcări asupra funcționării Acordului SEE, cu probabilitatea de a dovedi săvârșirea încălcării și sfera investigației necesare pentru a îndeplini îndatorirea sa de asigurare a respectării articolelor 53 și 54 din Acordul SEE ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Cauza T-24/90, *Automec c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1992, p. II-2223, considerentul 76; cauza C-91/95 P, *Roger Tremblay și alții c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1996, p. I-5547, considerentul 30.

⁽²⁾ Cauza 125/78, *GEMA c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1979, p. 3173, considerentul 17; cauza C-119/97 P, *Union française de l'express (Ufex) și alții c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1999, p. I-1341, considerentul 87.

⁽³⁾ Jurisprudența constantă de la cauza T-24/90, *Automec c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1992, p. II-2223, considerentul 77 și 85. Vezi, de asemenea, notele de subsol 26 și 27 de mai sus.

⁽⁴⁾ Jurisprudența comunitară constantă de la cauza T-24/90, *Automec c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1992, p. II-2223, considerentul 75. În temeiul capitolului II, acest principiu poate fi relevant doar în contextul articolului 29 din acest capitol.

⁽⁵⁾ Vezi în acest context: cauza 210/81, *Oswald Schmidt, funcționând sub denumirea de Demo-Studio Schmidt c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1983, p. 3045, considerentul 19; cauza C-119/97 P, *Union française de l'express (Ufex) și alții c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1999, p. I-1341, considerentul 86.

⁽⁶⁾ Cauza C-119/97 P, *Union française de l'express (Ufex) și alții c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1999, p. I-1341, considerentele 79-80.

⁽⁷⁾ Vezi în acest context: cauza C-450/98 P, *International Express Carriers Conference (IECC) c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 2001, p. I-3947, considerentele 57-59.

⁽⁸⁾ Vezi în acest context: cauza T-24/90, *Automec c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1992, p. II-2223, considerentul 88 și următoarele; cauza T-5/93 P, *Roger Tremblay și alții c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1995, p. II-185, considerentele 65 și următoarele. Cauza T-575/93, *Casper Koelman c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1996, p. II-1, considerentele 75-80; vezi și partea lide mai sus unde sunt prezentate mai multe date asupra situației.

⁽⁹⁾ Vezi în acest context: cauza C-119/97 P, *Union française de l'express (Ufex) și alții c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1999, p. I-1341, considerentele 92/93.

⁽¹⁰⁾ Jurisprudența constantă în Comunitate de la cauza T-24/90, *Automec c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1992, p. II-2223, considerentul 86.

- Existența puterii discreționare a Autorității nu are legătură cu cât de avansată este o investigație desfășurată într-o anumită cauză. În schimb, stadiul investigației face parte din circumstanțele cauzei pe care Autoritatea trebuie să le ia în considerare ⁽¹⁾.
 - Autoritatea poate decide că nu este oportună investigarea unei plângeri atunci când practicile denunțate au încetat. Cu toate acestea, Autoritatea trebuie, în acest sens, să verifice dacă efectele anticoncurențiale persistă și dacă gravitatea sau efectele încălcărilor nu conferă plângerii interes în temeiul Acordului SEE ⁽²⁾.
 - De asemenea, Autoritatea poate decide că nu este oportun să investigheze o plângere atunci când întreprinderile vizate sunt de acord să își modifice comportamentul astfel încât să se considere că nu mai există suficient interes pentru a interveni în temeiul Acordului SEE ⁽³⁾.
45. Atunci când este de părere că o cauză nu prezintă suficient interes în temeiul Acordului SEE pentru a justifica investigația sau continuarea acesteia, Autoritatea de Supraveghere a AELS poate respinge plângerea din acest motiv. Decizia poate fi adoptată înainte de începerea unei investigații sau după inițierea unor măsuri de investigație ⁽⁴⁾. Cu toate acestea, Autoritatea nu este obligată să respingă o plângere pe motiv că nu prezintă interes suficient în temeiul Acordului SEE ⁽⁵⁾.

(b) *Analizarea în temeiul articolelor 53 și 54*

46. Analiza unei plângeri în temeiul articolelor 53 și 54 presupune două aspecte. Primul aspect se referă la faptele care trebuie stabilite pentru a dovedi încălcarea articolelor 53 sau 54, cel de-al doilea aspect privește aprecierea din punct de vedere juridic a comportamentului denunțat.
47. Atunci când plângerea, deși se conformează condițiilor prevăzute la articolul 5 din capitolul III și din formularul C, nu motivează suficient afirmațiile prezentate, poate fi respinsă din acest considerent ⁽⁶⁾. Pentru a respinge o plângere pe motiv că acest comportament denunțat nu încalcă normele de concurență SEE sau pe motiv că nu intră în domeniul de aplicare al acestora, Autoritatea de Supraveghere a AELS nu are obligația de a lua în considerare circumstanțele care nu i-au fost aduse la cunoștință de către autorul plângerii și pe care le-ar fi descoperit doar prin instrumentarea cauzei ⁽⁷⁾.
48. Criteriile de apreciere din punct de vedere juridic a acordurilor sau practicilor în temeiul articolelor 53 și 54 nu pot fi prezentate exhaustiv în prezenta comunicare. Cu toate acestea, potențialii autori ai plângerilor ar trebui să apeleze la lucrările de orientare mai detaliate disponibile la Autoritatea de Supraveghere a AELS ⁽⁸⁾ pe lângă alte surse, în special jurisprudența instanțelor AELS și comunitare și practica constantă a Autorității și a Comisiei ⁽⁹⁾. Punctele care urmează prezintă patru aspecte specifice cu trimitere la sursele de unde se poate obține o orientare mai amplă.

⁽¹⁾ Vezi în acest context: cauza C-449/98 P, *International Express Carriers Conference (IECC) c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 2001, p. I-3875, considerentul 37.

⁽²⁾ Vezi în acest context: cauza T-77/95, *Syndicat français de l'Express international și alții c. Comisiei*, Culegere 1997, p. II-1, considerentul 57; cauza C-119/97 P, *Union française de l'express (Ufex) și alții c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1999, p. I-1341, considerentul 95. Vezi, de asemenea, cauza T-37/92, *Bureau européen des Unions de consommateurs (BEUC) c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1994, p. II-285, considerentul 113, în care un angajament nescris între un stat membru și un stat terț care nu face parte din politica comercială comună nu a fost acceptat ca temei pentru a dovedi că practica reclamată a încetat.

⁽³⁾ Vezi în acest context: cauza T-110/95, *International Express Carriers (IECC) c. Comisiei Comunităților Europene și alții*, Culegere 1998, p. II-3605, considerentul 57 confirmată de cauza 449/98 P, *International Express Carriers (IECC) c. Comisiei Comunităților Europene și alții*, Culegere 2001, p. I-3875, considerentele 44-47.

⁽⁴⁾ Vezi în acest context cauza C-449/98 P, *International Express Carriers Conference (IECC) c. Comisiei*, Culegere 2001, p. I-3875, considerentul 37.

⁽⁵⁾ Vezi în acest context: Vezi cauza T-77/92 P, *Parker Pen c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1994, p. II-549, considerentele 64/65.

⁽⁶⁾ Cauza 298/83, *Comité des industries cinématographiques des Communautés européennes (CICCE) c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1985 p. 1105, considerentele 21-24; cauza T-198/98, *Micro Leader Business c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1999, p. II-3989, considerentele 32-39.

⁽⁷⁾ Vezi în acest context: cauza T-319/99, *Federacion Nacional de Empresas (FENIN) c. Comisiei Comunităților Europene*, nepublicată încă în Culegerea 2003, considerentul 43.

⁽⁸⁾ Mai multe explicații puteți găsi pe site-ul Autorității la: <http://www.eftrasurv.int/fieldswork/fieldcompetition/>

⁽⁹⁾ Așa cum este indicat la articolul 58 al Acordului SEE și la Protocolul 23, Autoritatea și Comisia trebuie să coopereze în vederea unei promovări, printre altele, a unei puneri în aplicare omogene, a unei aplicări și a unei interpretări a Acordului SEE. Deși deciziile și scrisorile de orientare informale ale Comisiei nu au caracter obligatoriu asupra Autorității, aceasta se străduiește să țină cont în mod corespunzător de practica constantă a Comisiei.

49. Acordurile și practicile intră în domeniul de aplicare al articolelor 53 și 54 atunci când sunt susceptibile să afecteze comerțul între părțile contractante ale Acordului SEE. Atunci când acordul sau practica nu îndeplinește această condiție, se poate aplica dreptul național al concurenței și nu dreptul SEE al concurenței. Mai multe indicații privind aceste aspecte sunt prezentate în comunicarea privind conceptul de efect asupra comerțului ⁽¹⁾.
50. Acordurile care intră în domeniul de aplicare al articolului 53 pot fi acorduri de importanță minoră și care nu restrâng în mod semnificativ concurența. Indicații privind acest aspect sunt prezentate în comunicarea *de minimis* a Autorității de Supraveghere a AELS ⁽²⁾.
51. Acordurile care îndeplinesc condițiile unui regulament de exceptare pe categorii se consideră că îndeplinesc condițiile articolului 53 alineatul (3). Autoritatea de Supraveghere a AELS poate retrage beneficiul exceptării pe categorii în temeiul articolului 29 din capitolul II, atunci când, în urma evaluării unei aprecieri individuale a unei anumite cauze, aceasta constată că acordul la care se aplică regulamentul de exceptare produce efecte care sunt incompatibile cu articolul 53 alineatul (3).
52. Acordurile care restrâng concurența în sensul articolului 53 alineatul (1) din Acordul SEE pot îndeplini condițiile articolului 53 alineatul (3) din Acordul SEE. În conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din capitolul II și fără a fi necesară o decizie administrativă prealabilă, aceste acorduri nu sunt interzise. Indicațiile privind condițiile pe care un acord trebuie să le îndeplinească în temeiul articolului 53 alineatul (3) sunt prezentate în comunicarea privind articolul 53 alineatul (3) ⁽³⁾.

D. Procedurile Autorității de Supraveghere a AELS de examinare a plângerilor

(a) Prezentare generală

53. În conformitate cu cele expuse anterior, Autoritatea de Supraveghere a AELS nu are obligația de a efectua o investigație pe baza fiecărei plângeri primite pentru a stabili dacă s-a săvârșit o încălcare. Cu toate acestea, Autorității îi revine îndatorirea de a analiza atent aspectele de fapt și de drept pe care autorul plângerii i le aduce la cunoștință, pentru a putea stabili dacă aceste elemente denotă un comportament susceptibil de a constitui o încălcare a dispozițiilor articolelor 53 și 54 ⁽⁴⁾.
54. În cadrul procedurii Autorității de Supraveghere a AELS de examinare a plângerilor se disting diferite etape ⁽⁵⁾.
55. În prima etapă, ce urmează depunerii plângerii, Autoritatea de Supraveghere a AELS analizează plângerea și eventual colectează informațiile suplimentare necesare pentru a decide asupra acțiunii de urmat. Această primă etapă poate presupune schimbul informal de opinii între Autoritate și autorul plângerii în vederea stabilirii elementelor de fapt și de drept care fac obiectul plângerii. În această etapă, Autoritatea poate comunica autorului plângerii prima sa reacție, dându-i acestuia posibilitatea de a elabora afirmațiile sale în temeiul acestei prime reacții.
56. În a doua etapă, Autoritatea de Supraveghere a AELS poate continua instrumentarea cauzei în vederea deschiderii procedurilor prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din capitolul II împotriva întreprinderilor reclamate. Atunci când Autoritatea consideră că nu există temei suficient pentru a acționa în baza plângerii, aceasta comunică autorului plângerii motivele sale și îi oferă posibilitatea de a prezenta observații complementare într-un termen pe care îl stabilește [articolul 7 alineatul (1) din capitolul III].

⁽¹⁾ Comunicare privind conceptul de efect asupra comerțului din articolele 53 și 54 din Acordul SEE, care nu a fost încă publicată.

⁽²⁾ Comunicarea Autorității privind acordurile de mai mică importanță care nu restrâng semnificativ concurența în temeiul articolului 81 alineatul (1) din Acordul SEE (norma *de minimis*), JO C 67, 20.3.2003, p. 20 și Suplimentul SEE la JO nr. 15, 20.3.2003, p. 11.

⁽³⁾ Comunicarea Autorității — Orientări privind aplicarea articolului 53 alineatul (3) din Acordul SEE, care nu a fost încă publicată.

⁽⁴⁾ Vezi în acest context: cauza 210/81, *Oswald Schmidt, funcționând sub denumirea de Demo-Studio Schmidt c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1983, p. 3045, considerentul 19; cauza T-24/90, *Automec c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1992, p. II-2223, considerentul 79.

⁽⁵⁾ Vezi în acest context: Vezi cauza T-64/89, *Automec c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1990, p. II-367, considerentele 45-47; cauza T-37/92, *Bureau européen des Unions de consommateurs (BEUC) c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1994, p. II-285, considerentul 29.

57. În cazul în care autorul plângerii nu prezintă punctul său de vedere în termenul stabilit de Autoritatea de Supraveghere a AELS, plângerea se consideră retrasă [articolul 7 alineatul (3) din capitolul III]. În celelalte cazuri, în cea de-a treia etapă a procedurii, Autoritatea ia cunoștință de observațiile prezentate de autorul plângerii și decide dacă inițiază o procedură împotriva persoanei care face obiectul plângerii sau dacă adoptă o decizie de respingere a plângerii ⁽¹⁾.
58. Atunci când Autoritatea de Supraveghere a AELS respinge o plângere în temeiul articolului 13 din capitolul II pe motiv că o altă autoritate se ocupă sau s-a ocupat de cauză, se procedează în conformitate cu articolul 9 din capitolul III.
59. Pe perioada desfășurării procedurii, autorii plângerilor beneficiază de o serie de drepturi, în special de cele prevăzute la articolele 6-8 din capitolul III. Cu toate acestea, în cauzele de concurență, procedurile Autorității de Supraveghere a AELS nu sunt proceduri contradictorii între autorul plângerii pe de o parte și întreprinderile investigate, pe de cealaltă parte. În consecință, drepturile procedurale ale autorilor plângerilor sunt mai limitate decât dreptul la apărare al întreprinderilor care fac obiectul procedurii de încălcare ⁽²⁾.

(b) *Termen indicativ de informare a autorului plângerii despre acțiunea pe care o are în vedere Autoritatea de Supraveghere a AELS*

60. Autoritatea de Supraveghere a AELS are obligația de a decide asupra plângerilor într-un termen rezonabil ⁽³⁾. Caracterul rezonabil se stabilește în funcție de circumstanțele fiecărei cauze și, în special, de context, de diferitele etape procedurale urmate de Autoritate, de conduita părților pe perioada procedurii, de complexitatea cauzei, precum și de importanța pentru diferitele părți implicate ⁽⁴⁾.
61. În principiu, Autoritatea de Supraveghere a AELS depune eforturi pentru a informa autorul plângerii despre demersul pe care intenționează să îl urmeze în cazul unei plângeri într-un termen indicativ de patru luni de la data primirii plângerii. În consecință, în funcție de circumstanțele specifice fiecărei cauze și sub rezerva necesității de a solicita informații complementare autorului plângerii sau unui terț, în principiu, Autoritatea va informa autorul plângerii în termenul de patru luni dacă intenționează sau nu să continue investigația. Termenul nu este un termen legal obligatoriu.
62. Ca atare, în cursul perioadei de patru luni, ca primă reacție în prima etapă a procedurii, Autoritatea de Supraveghere a AELS poate comunica autorului plângerii acțiunea pe care intenționează să o urmeze în cazul plângerii (vezi alineatul 55 de mai sus). În cazul în care, după ce a fost examinată, plângerea intră în cea de-a doua etapă (vezi alineatul 56 de mai sus), Autoritatea poate comunica direct autorului plângerii evaluarea provizorie printr-o scrisoare în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din capitolul III.
63. Pentru a asigura analiza rapidă a plângerii, este de dorit ca autorii plângerilor să facă dovadă de diligență pe parcursul procedurii administrative ⁽⁵⁾, de exemplu, comunicând Autorității de Supraveghere a AELS orice nou element care apare.

(c) *Drepturile procedurale ale autorului plângerii*

64. Atunci când Autoritatea de Supraveghere a AELS adresează întreprinderilor reclamate comunicarea privind obiecțiunile în temeiul articolului 10 alineatul (1) din capitolul III, autorul plângerii are dreptul să primească o copie a acestui document, din care au fost eliminate secretele de afaceri și alte informații confidențiale ale respectivelor întreprinderi [versiunea neconfidențială a comunicării privind obiecțiunile; vezi articolul 6, alineatul (1) din capitolul III]. Autorul plângerii este invitat să prezinte în scris observațiile sale privind comunicarea privind obiecțiunile. Se stabilește un termen pentru prezentarea acestor observații scrise.

⁽¹⁾ Vezi în acest context: cauza C-282/95 P, *Guérin automobiles c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1997, p. I-1503, considerentul 36.

⁽²⁾ Cauzele conexe 142 și 156/84, *British-American Tobacco Company și R.J. Reynolds Industries c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1987, p. 249, considerentele 19/20.

⁽³⁾ Vezi în acest context: cauza C-282/95 P, *Guérin automobiles c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1997, p. I-1503, considerentul 37.

⁽⁴⁾ Vezi în acest context: cauzele conexe T-213/95 et T-18/96, *Stichting Certificatie Kraanverhuurbedrijf (SCK) și Federatie van Nederlandse Kraanbedrijven (FNK) c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1997, p. 1739, considerentul 57.

⁽⁵⁾ Noțiunea de „diligență” din partea autorului plângerii este folosită de Curtea de Primă Instanță în cauza T-77/94, *Vereniging van Groothandelaren in Bloemkwekerijprodukten și alții c. Comisia Comunităților Europene*, Culegere 1997, p. II-759, considerentul 75.

65. În afară de acestea, Autoritatea de Supraveghere a AELS poate oferi autorilor plângerilor ocazia de a-și exprima punctele de vedere, după caz, la audierea părților cărora le-a fost adresată comunicarea privind obiecțiunile, în cazul în care autorii plângerilor au solicitat acest lucru în observațiile scrise ⁽¹⁾.
66. Autorii plângerilor pot prezenta, din proprie inițiativă sau la cererea Autorității de Supraveghere a AELS, documente care conțin secrete de afaceri sau alte informații confidențiale. Informațiile confidențiale sunt protejate de Autoritate ⁽²⁾. În conformitate cu articolul 16 din capitolul III, autorii plângerilor au obligația de a semna informațiile confidențiale, de a indica motivele pentru care sunt considerate confidențiale și de a prezenta o versiune neconfidențială în momentul în care prezintă punctele lor de vedere în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din capitolul III și în momentul în care prezintă ulterior informații complementare pe parcursul aceleiași proceduri. Mai mult, în toate celelalte cazuri, Autoritatea poate solicita autorilor plângerilor care au furnizat documente sau declarații să identifice documentele sau părțile din documente sau declarații pe care le consideră confidențiale. În special, aceasta poate fixa un termen în care autorul plângerii trebuie să prezinte motivele pentru care consideră că informațiile sunt confidențiale și în care să furnizeze o versiune neconfidențială, inclusiv o descriere succintă sau o versiune neconfidențială a fiecărei informații eliminate.
67. Calificarea unei informații drept confidențiale nu înseamnă că nu poate fi divulgată sau folosită de Autoritatea de Supraveghere a AELS atunci când este necesar pentru a putea dovedi încălcarea articolelor 53 sau 54 ⁽³⁾. Atunci când secretele de afaceri și informațiile confidențiale sunt necesare pentru a putea dovedi încălcarea, Autoritatea trebuie să evalueze, pentru fiecare document în parte, dacă necesitatea de divulgare este mai mare decât prejudiciul ce ar rezulta din divulgare.
68. Atunci când Autoritatea de Supraveghere a AELS consideră că nu trebuie să mai examineze plângerea deoarece nu există suficient interes în temeiul Acordului SEE sau, din alte considerente, informează despre aceasta autorul plângerii printr-o scrisoare în care indică temeiul legal [articolul 7 alineatul (1) din capitolul III] și precizează motivele care au condus la concluzia provizorie în sensul indicat și oferă autorului plângerii posibilitatea de a prezenta informații sau observații complementare în termenul stabilit de către Autoritate. Autoritatea indică, de asemenea, consecințele prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din capitolul III în cazul lipsei unui răspuns (vezi mai jos).
69. În temeiul articolului 8 alineatul (1) din capitolul III, autorul plângerii are drept de acces la informațiile pe baza cărora Autoritatea își formează opinia preliminară. În principiu, Comisia acordă dreptul de acces anexând la scrisoarea sa copii ale documentelor relevante.
70. Termenul de prezentare de către autorul plângerii a observațiilor sale privind scrisoarea prevăzută la articolul 7 alineatul (1) din capitolul III se stabilește în funcție de circumstanțele cauzei. Acesta este de cel puțin patru săptămâni [articolul 17 alineatul (2) din capitolul III]. În cazul în care autorul plângerii nu răspunde în termenul stabilit, plângerea este considerată a fi retrasă în temeiul articolului 7 alineatul (3) din capitolul III. Autorii plângerilor pot reține în orice moment plângerea, în cazul în care doresc acest lucru.
71. Autorul plângerii poate solicita prelungirea termenului pentru prezentarea observațiilor. În funcție de circumstanțele cauzei, Autoritatea de Supraveghere a AELS poate acorda prelungirea termenului.
72. În acest caz, Autoritatea de Supraveghere a AELS ia la cunoștință observațiile complementare ale autorului plângerii. În cazul în care acestea sunt de o asemenea natură încât schimbă direcția de acțiune inițială a Autorității, aceasta poate deschide o procedură împotriva întreprinderilor reclamate. În această procedură, autorul plângerii dispune de drepturile procedurale menționate la punctele anterioare.
73. În cazul în care observațiile autorului plângerii nu modifică cursul de acțiune propus de Autoritatea de Supraveghere a AELS, aceasta adoptă o decizie de respingere a plângerii ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Vezi articolul 6, alineatul (2) din capitolul III.

⁽²⁾ Articolul 122 din Acordul SEE, articolul 14 alineatul (4) din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea, articolul 28 din capitolul II și articolul 15 și 16 din capitolul III.

⁽³⁾ Vezi articolul 27, alineatul (2) din capitolul II.

⁽⁴⁾ Cauza C-282/95 P, *Guérin automobiles c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1997, p. I-1503, considerentul 36.

(d) *Decizia Autorității de Supraveghere a AELS de respingere a unei plângeri*

74. În cazul în care Autoritatea de Supraveghere a AELS respinge o plângere prin decizie în temeiul articolului 7 alineatul (2) din capitolul III, aceasta trebuie să indice motivele în conformitate cu articolul 16 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea și anume într-un mod adaptat actului emis și în funcție de circumstanțele fiecărei cauze.
75. Expunerea de motive trebuie să prezinte în mod clar și fără echivoc raționamentul urmat de Autoritatea de Supraveghere a AELS, pentru a permite autorului plângerii să identifice motivele deciziei, iar instanței AELS să-și exercite controlul. Cu toate acestea, Autoritatea nu are obligația de a adopta o poziție asupra tuturor argumentelor invocate de autorul plângerii în sprijinul plângerii sale. Este suficient ca aceasta să specifice faptele și considerentele de natură juridică care sunt esențiale în contextul deciziei ⁽¹⁾.
76. În cazul în care Autoritatea de Supraveghere a AELS respinge o plângere într-o cauză care duce, de asemenea, la o decizie în temeiul articolului 10 din capitolul III (constatarea neaplicării articolelor 53 sau 54) sau articolului 9 din capitolul II (angajamente), decizia de respingere a plângerii poate face trimitere la cealaltă decizie adoptată în temeiul dispozițiilor menționate anterior.
77. Decizia de respingere a unei reclamații poate fi contestată la instanța AELS ⁽²⁾.
78. Decizia de respingere a plângerii împiedică autorii plângerilor să ceară redeschiderea investigației, cu excepția cazului în care aceștia prezintă noi probe semnificative. În consecință, corespondența ulterioară a foștilor autori ai plângerilor privind aceeași presupusă încălcare nu poate fi considerată ca o nouă plângere, decât în cazul în care se aduc la cunoștința Autorității de Supraveghere AELS noi probe semnificative. Cu toate acestea, Autoritatea poate redeschide un dosar în cazul în care circumstanțele o cer.
79. Decizia de respingere a plângerii nu este o pronunțare definitivă asupra încălcării sau a neîncălării articolelor 53 sau 54, chiar atunci când Autoritatea de Supraveghere a AELS a evaluat faptele în temeiul articolelor 53 și 54. Evaluările efectuate de Autoritate în decizia de respingere a plângerii nu este de natură a împiedica instanța sau autoritatea de concurență a unui stat AELS să aplice articolele 53 și 54 acordurilor și practicilor în privința cărora sunt sesizate. Evaluările Autorității în decizia de respingere a unei plângeri constituie elemente de fapt pe care instanțele sau autoritățile de concurență ale statelor AELS le pot lua în considerare atunci când evaluează conformitatea acordurilor sau a comportamentelor în cauză cu articolele 53 și 54 ⁽³⁾.

(e) *Situații speciale*

80. În temeiul articolului 8 din capitolul II, Autoritatea de Supraveghere a AELS poate dispune din oficiu măsuri provizorii atunci când există riscul unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței. Articolul 8 din capitolul II precizează clar că măsurile provizorii nu pot fi solicitate de autorii plângerilor în temeiul articolului 7 alineatul (2) din capitolul II. Cererile pentru măsuri provizorii formulate de întreprinderi pot fi adresate instanțelor din statele AELS care sunt bine plasate să hotărască în privința acestor măsuri ⁽⁴⁾.
81. Unele persoane doresc să informeze Autoritatea de Supraveghere a AELS despre posibile încălcări ale articolelor 53 sau 54 fără a face cunoscută identitatea lor întreprinderilor vizate de plângeri. Aceste persoane nu trebuie să ezite să contacteze Autoritatea deoarece aceasta din urmă are obligația de a respecta cererea de anonimat a unui informator ⁽⁵⁾, cu excepția cazului în care cererea este în mod evident neîntemeiată.

⁽¹⁾ Jurisprudență constantă, cauza E-2/94, *Scottish Salmon Growers Association Limited c. Autorității de Supraveghere AELS*, Culegerea Curții AELS 1994-1995, p. 59, cauza E-4/97, *Norwegian Bankers' Association c. Autorității de Supraveghere a AELS*, Culegerea Curții AELS 1998, p. 38, și în Comunitate cauza T-114/92, *Bureau Européen des Médias et de l'Industrie Musicale (BEMIM) c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1995, p. II-147, considerentul 41.

⁽²⁾ Articolul 36 alineatul (2) din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea. Vezi în contextul comunitar: cauza 210/81, *Oswald Schmidt, funcționând sub denumirea de Demo-Studio Schmidt c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1983, p. 3045.

⁽³⁾ Vezi în acest context: cauza T-575/93, *Casper Koelman c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1996, p. II-1, considerentele 41-43.

⁽⁴⁾ În funcție de natura cauzei, autoritățile de concurență din statele AELS pot fi, de asemenea, bine plasate să adopte măsuri provizorii.

⁽⁵⁾ Cauza 145/83, *Stanley George Adams c. Comisiei Comunităților Europene*, Culegere 1985, p. 3539.

ANEXĂ

FORMULARUL C

DEPUNEREA UNEI PLÂNGERII ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 7 DIN CAPITOLUL II

I. Informații privind autorul plângerii și întreprinderea (întreprinderile) sau asociația întreprinderilor care depun plângerea

1. Vă rugăm să furnizați informații complete privind identitatea persoanei juridice sau fizice care prezintă plângerea. În cazul în care autorul plângerii este o întreprindere, identificați grupul de întreprinderi de care aparține și oferiți o prezentare concisă a naturii și scopului activităților economice. Indicați coordonatele unei persoane de contact (număr de telefon, adresă poștală și de e-mail) de la care se pot obține explicații suplimentare.
2. Identificați întreprinderea (întreprinderile) sau asociația întreprinderilor ale cărei comportament face obiectul unei plângeri, furnizând, acolo unde este cazul, toate informațiile disponibile privind grupul de întreprinderi de care aparține întreprinderea (întreprinderile) menționată(-e), precum și natura și scopul activităților lor economice. Situați plângerea vizavi de întreprinderea (întreprinderile) sau asociația de întreprinderi vizate de plângere (de exemplu, clientul, concurentul).

II. Detalii privind încălcarea presupusă și prevăzută

3. Prezențați, în detaliu, faptele din care, în opinia voastră, se pare că există o încălcare a articolelor 53 și 54 din Acordul SEE. Indicați, în special, natura produselor (bunuri și servicii) afectate de către încălcările presupuse și explicați, acolo unde este necesar, relațiile comerciale privind aceste produse. Furnizați toate informațiile privind acordurile sau practicile întreprinderilor sau asociațiilor întreprinderilor la care se referă plângerea. Indicați, în măsura posibilului, pozițiile relative pe piață ale întreprinderilor menționate.
4. Prezențați toate documentele în posesia dumneavoastră privind sau legate direct de faptele expuse în plângere (de exemplu, textele acordurilor, procesele verbale ale negocierilor sau reuniunilor, condițiile tranzacțiilor, documentele comerciale, circulare, corespondența, notele conversațiilor telefonice ...). Indicați numele și adresa persoanelor capabile să ateste faptele expuse în plângere și, în special, ale persoanelor afectate de presupusa încălcare. Comunicați statistici sau alte date aflate în posesia dumneavoastră, care se referă la faptele prezentate, în special la cele care pun în evidență evoluții pe piață (de exemplu, informații privind prețurile și evoluția acestora, obstacolele la intrarea pe piață a noilor furnizori etc.).
5. Expuneți punctul dumneavoastră de vedere privind scopul geografic al presupusei încălcări și explicați, în cazul în care nu este evident, în ce măsură comerțul între statele membre CE sau între Comunitate și una sau mai multe state AELS sau între statele AELS poate fi afectat de către comportamentul denunțat.

III. Rezultat căutat din intervenția Autorității de Supraveghere a AELS și interes legitim

6. Explicați ce rezultat sau măsură căutați ca urmare a procedurilor aduse de către Autoritatea de Supraveghere a AELS.
7. Expuneți motivele în virtutea cărora pretindeți un interes legitim ca autor al plângerii în temeiul articolului 7 din capitolul II. Indicați, în special, cum sunteți lezați de către comportamentul denunțat și explicați cum, în opinia voastră, intervenția Autorității de Supraveghere a AELS ar fi de natură să redreseze presupusa plângere.

IV. Proceduri înaintea autorităților de concurență naționale sau a instanțelor naționale

8. Specificați dacă ați abordat o altă autoritate de concurență și/sau dacă un proces a fost intentat în fața unei instanțe naționale pentru aceleași motive sau pentru motive asemănătoare. Dacă este cazul, furnizați detalii complete privind autoritatea administrativă sau judiciară contactată, precum și declarațiile pe care le-ați prezentat unei astfel de autorități.

Declarația potrivit căreia informațiile conținute în prezentul formular și în anexele formulate sunt furnizate în bună credință.

Data și semnătura

V

(Anunțuri)

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIE

AJUTOR DE STAT — GERMANIA

Ajutor de Stat C 24/07 (ex NN 71/06) — Ajutor de Stat acordat Flughafen Lübeck GmbH și Ryanair

Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 88 alineatul (2) din Tratatul CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2007/C 287/07)

Prin scrisoarea din data de 10 iulie 2007, reprodusă în versiunea lingvistică autentică în paginile care urmează acestui rezumat, Comisia a comunicat Germaniei decizia sa de inițiere a procedurii stabilite la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE privind măsura menționată anterior.

Părțile interesate pot prezenta eventuale observații în termen de o lună de la data publicării prezentului rezumat și a scrisorii care urmează acestuia, la următoarea adresă:

Comisia Europeană
Direcția Generală Energie și Transport
Direcția A, Afaceri generale
DM 28, 6/109
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 29 64104

Aceste observații vor fi comunicate Germaniei. Păstrarea confidențialității privind identitatea părții interesate care prezintă observațiile poate fi solicitată în scris, precizându-se motivele care stau la baza solicitării.

REZUMAT

— **Descrierea măsurii/ajutorului pentru care Comisia inițiază procedura:**

Cazul se referă la anumite relații de afaceri în raport cu aeroportul Lübeck Blankensee, care pot genera anumite probleme în materie de ajutoare de stat, diferite în funcție de părțile implicate.

— Posibil ajutor de stat acordat Flughafen Lübeck GmbH (operatorul aeroportului) în vederea operării aeroportului: Orașul hanseatic Lübeck pare să fi finanțat funcționarea aeroportului prin diferite mijloace, respectiv un contract de transfer al pierderilor, un contract de închiriere favorabil și garanții.

— Posibil ajutor de stat acordat Flughafen Lübeck GmbH prin intermediul finanțării infrastructurii: Prin interme-

diul orașului hanseatic Lübeck, landul Schleswig-Holstein a acordat finanțare Flughafen Lübeck GmbH pentru anumite investiții în construcții efectuate la aeroportul din Lübeck [în special pentru realizarea unui sistem de categoria II de aterizare cu instrumente (ILS Cat II)].

— Posibil ajutor de stat acordat Infratil în contextul privatizării Flughafen Lübeck GmbH: Flughafen Lübeck GmbH a fost „privatizat”, 90 % din acțiunile companiei fiind vândute de orașul hanseatic Lübeck către Infratil, un operator de infrastructură cu sediul în Noua Zeelandă.

— Posibil ajutor de stat acordat Ryanair: În cadrul relației dintre Flughafen Lübeck GmbH și compania aeriană cu tarife reduse Ryanair, este posibil ca aceasta din urmă să fi beneficiat de ajutoare de stat acordate sub forma unor taxe de aterizare și taxe de pasager sau taxe combinate inadecvate, precum și a unui acord de marketing.

— **Evaluarea măsurii/ajutorului:**

Comisia a concluzionat că este posibil ca privatizarea Flughafen Lübeck GmbH să se fi desfășurat în conformitate cu orientările Comisiei și, prin urmare, să nu antreneze niciun ajutor de stat. Cu toate acestea, în acest stadiu, nu se poate stabili cu certitudine dacă prețul plătit de Infratil a fost prețul pieței.

Comisia a concluzionat că celelalte trei măsuri ar putea fi considerate ajutoare de stat.

Compatibilitatea ajutoarelor în raport cu acest temei juridic, inclusiv o declarație privind anumite îndoieli ale Comisiei, cu trimiteri precise la dispoziții specifice din orientările/cadrele relevante

Ajutorul pentru funcționare acordat Flughafen Lübeck GmbH a fost evaluat în conformitate cu articolul 86 alineatul (2) și articolul 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE. În acest stadiu, Comisia are îndoieli serioase cu privire la posibilitatea de a declara ajutorul compatibil cu piața comună, deoarece niciuna dintre excepțiile de la interdicția generală de acordare a ajutoarelor de stat nu pare să se aplice.

Ajutorul pentru investiții acordat Flughafen Lübeck GmbH ar putea fi declarat compatibil în baza articolului 87 alineatul (3) litera (c) și a Orientărilor din 2005 ale Comisiei în materie de ajutoare de stat acordate aeroporturilor regionale, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile stabilite în aceste orientări. Condițiile sunt următoarele:

- construirea și operarea infrastructurii îndeplinește un obiectiv de interes general definit în mod clar (dezvoltare regională, accesibilitate etc.),
- infrastructura este necesară și proporțională cu obiectivul stabilit,

- infrastructura are perspective satisfăcătoare de utilizare pe termen mediu, în special în ceea ce privește utilizarea infrastructurii existente,
- toți potențialii utilizatori ai infrastructurii au acces la aceasta în mod egal și nediscriminatoriu,
- dezvoltarea comerțului nu este afectată într-o măsură contrară interesului comunitar.

În acest stadiu, Comisia are îndoieli cu privire la îndeplinirea oricăreia dintre aceste condiții.

În cazul în care s-ar constata că prețul plătit de Infratil a fost mai mic decât prețul pieței, este puțin probabil ca ajutorul de stat acordat în contextul privatizării să fie compatibil cu piața comună, deoarece nu pare să se aplice niciuna dintre condițiile de compatibilitate.

Ajutorul pentru funcționare acordat Ryanair ar putea fi declarat compatibil cu piața comună în cazul în care sunt îndeplinite condițiile de autorizare a ajutorului la înființare stabilite în Orientările din 2005 ale Comisiei în materie de ajutoare de stat acordate aeroporturilor regionale. Comisia are îndoieli cu privire la posibilitatea ca următoarele condiții să fie îndeplinite:

- deschiderea de noi rute: autoritățile germane nu au demonstrat că ajutorul se limitează la noi rute,
- viabilitate economică și diminuare: autoritățile germane nu au demonstrat că ajutorul se limitează la noi rute și nici că se diminuează în timp,
- ajutor legat de costurile de înființare: autoritățile germane nu au demonstrat că ajutorul se limitează la costurile de înființare,
- publicitate și nediscriminare: autoritățile germane nu au demonstrat că ajutorul a beneficiat de publicitate și că a fost disponibil în mod nediscriminatoriu.

În conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului (¹), orice tip de ajutor ilegal poate fi recuperat de la beneficiar.

(¹) JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

AJUTOR DE STAT — ROMÂNIA**Ajutor de Stat C 40/07 (ex NN 48/07) — Privatizarea întreprinderii Mittal Steel Roman****Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 88 alineatul (2) din Tratatul CE****(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2007/C 287/08)

Prin scrisoarea din data de 25 septembrie 2007, reprodusă în versiunea lingvistică autentică în paginile care urmează acestui rezumat, Comisia a comunicat României decizia sa de inițiere a procedurii stabilite la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE privind măsurile de ajutor menționate anterior.

Părțile interesate își pot prezenta observațiile privind măsura de ajutor pentru care Comisia inițiază procedura în termen de o lună de la data publicării prezentului rezumat și a scrisorii de mai jos, la adresa:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffes des aides d'État
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 296 12 42

Aceste observații vor fi comunicate României. Păstrarea confidențialității privind identitatea părții interesate care prezintă observațiile poate fi solicitată în scris, precizându-se motivele care stau la baza solicitării.

REZUMAT**PROCEDURĂ**

În contextul privatizării întreprinderii Mittal Steel Roman (MS Roman), fostă Petrotub, în 2003 mai multe autorități publice au acordat acestei întreprinderi scutiri de la plata unor datorii și reeșalonarea unor datorii. După aderarea României la UE, Comisia a solicitat informații cu privire la scutirile și reeșalonarea respective, pe care România le-a comunicat la 8 martie 2007, 13 martie 2007, 14 iunie 2007 și 5 iulie 2007.

DESCRIERE

MS Roman este o întreprindere producătoare de tuburi turnate din fontă și oțel, situată în Roman, România. Ea face parte din sectorul siderurgiei, conform definiției din anexa B a cadrului multisectorial privind ajutorul regional pentru proiectele mari de investiții. Întreprinderea a fost vândută în 2003 către LNM Holdings N.V., în prezent Mittal Steel. În contextul privatizării, bugetul asigurărilor sociale, fondul de șomaj, fondul național de sănătate și Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului — APAPS (în prezent Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului — AVAS), proprietarul întreprinderii Petrotub înainte de privatizarea acesteia, au convenit să scutească întreprinderea de la plata unor importante datorii de circa 931,47 miliarde ROL (24,39 milioane EUR) și să reeșaloneze datorii ale acesteia în valoare de 20 milioane ROL (0,52 milioane EUR). România susține că privatizarea a fost mai avantajoasă pentru stat decât lichidarea întreprinderii și că statul a acționat ca un agent economic privat atunci când a scutit întreprinderea de la plata unor datorii și a reeșalonat alte datorii ale acesteia. Concluzia României este, așadar, că scutirile de la plata unor datorii și reeșalonarea unor datorii nu constituie ajutor de stat.

EVALUARE

Deși ajutorul potențial a fost acordat înainte de aderarea României la UE, Comisia are competența de a evalua acest ajutor potențial în temeiul unor dispoziții specifice din anexa VII la protocolul Actului de Aderare privind ajutorul acordat sectorului siderurgiei.

Comisia are îndoieli cu privire la faptul că reeșalonarea și scutirea de la plata unor datorii publice nu ar constitui ajutor de stat. În primul rând, Comisia se îndoiește de faptul că plățile către diferiți creditori publici și APAPS pot fi cumulate. Dimpotrivă, fiecare creditor ar trebui luat în considerare separat. Pornind de la această premisă, reiese că falimentul și lichidarea întreprinderii ar fi fost mai avantajoase decât privatizarea acesteia, atât pentru fiecare dintre creditori, cât și pentru APAPS.

În al doilea rând, chiar în cazul în care Comisia ar accepta că acești creditori publici și APAPS, ca acționar, să fie luați în considerare împreună, Comisia ar continua să se îndoiască de faptul că privatizarea a fost cea mai bună soluție. La calcularea costului alternativei lichidării, România ia în considerare costurile pentru stat sub forma unor plăți în baza unei garanții de stat care fusese acordată întreprinderii Petrotub în 1998. Cu toate acestea, evaluând dacă statul a acționat ca un agent economic privat, trebuie făcută o distincție între obligațiile pe care le-ar avea un agent economic privat într-o situație similară și obligațiile statului în calitate sa de autoritate publică. Garanția publică pare să fi fost acordată de către stat în calitate sa de autoritate publică și, așadar, nicio plată efectuată în temeiul acestei garanții nu poate fi luată în considerare la calcularea costurilor de lichidare. Dacă nu se iau în considerare aceste plăți, reiese că falimentul ar fi fost un rezultat mai favorabil pentru stat decât privatizarea.

TEXTUL SCRISORII

„Comisia dorește să informeze România că, în urma examinării informațiilor furnizate de autoritățile dumneavoastră privind ajutorul menționat anterior, a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE.

I. PROCEDURĂ

- (1) La 2 februarie 2007, Comisia a solicitat informații referitoare la scutirile de la plata datoriilor și reeșalonarea acestora acordate întreprinderii Mittal Steel Roman (denumită în continuare «MS Roman»), fostă Petrotub, în contextul privatizării acesteia. România a furnizat informații prin intermediul unei scrisori din data de 8 martie 2007, înregistrată la aceeași dată și al unei alte scrisori din data de 9 martie 2007, înregistrată la data de 13 martie 2007. Comisia a solicitat informații suplimentare la 1 iunie 2007, pe care România le-a furnizat prin intermediul unei scrisori din data de 14 iunie 2007, înregistrată la aceeași dată și al unei alte scrisori din data de 5 iulie 2007, înregistrată la aceeași dată. Au fost organizate două reuniuni cu autoritățile române și reprezentanții societății, care au avut loc la 2 mai 2007 și, respectiv, 12 iulie 2007.

II. DESCRIERE

2.1. Întreprinderea vizată

- (2) MS Roman este o întreprindere producătoare de tuburi turnate din fontă și oțel, localizată în Roman, România. Aceasta aparține societății Mittal Steel și produce diverse tipuri de oțeluri carbon și slab aliate, fără sudură. Produsele societății sunt utilizate în industria petrolului și a gazelor naturale, în industria energiei nucleare și a celei pe bază de combustibili fosili, în industria producătoare de mașini și în industria construcțiilor civile. În conformitate cu informațiile prezentate pe site-ul internet al societății Mittal Steel, MS Roman are o capacitate anuală de producție de 500 000 de tone și aproximativ 3 100 de angajați.
- (3) De la data expirării Tratatului CECO la 23 iulie 2002, MS Roman aparține industriei oțelului, astfel cum este definită în anexa B la Cadrul multisectorial privind ajutorul regional pentru proiecte mari de investiții ⁽¹⁾.

2.2. Privatizarea

- (4) MS Roman a fost preluată în 2003 de societatea LNM Holdings N.V. (denumită în continuare «LNM»), numită ulterior Mittal Steel și în prezent Arcelor Mittal. Înaintea preluării de către LNM, statul era acționarul majoritar al societății, deținând aproximativ 70 % din acțiunile acesteia, numele societății fiind la acea vreme Petrotub. Privatizarea a fost efectuată pe baza unei proceduri de licitație, la care agenția română de privatizare APAPS (Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului) ⁽²⁾ a invitat câțiva posibili ofertanți să depună oferte. Conform informațiilor furnizate de România, APAPS a vândut societatea ofertantului care a propus condițiile cele mai avantajoase, și anume LNM. La momentul privatizării, Petrotub se afla într-o situație financiară dificilă. Cifra de afaceri a societății a scăzut de la 4 645 miliarde ROL (122 milioane EUR) în 2002 la 2 695 miliarde ROL (71 milioane EUR) ⁽³⁾ în 2003, iar cifra pierderilor a crescut de la 35 miliarde ROL (1 milion EUR) în 2002 la 1 235 miliarde ROL (32 milioane EUR) în 2003.

⁽¹⁾ JO C 70, 19.3.2002, p. 8.

⁽²⁾ În luna mai 2004, APAPS (Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului) și AVAB (Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare) au fuzionat, rezultând astfel o nouă entitate — AVAS (Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului).

⁽³⁾ Rata de schimb utilizată este de 38 185 ROL = 1 EUR care era rata de schimb oficială stabilită de Banca Națională a României la data de 30 septembrie 2003. România a utilizat această rată de schimb în datele furnizate.

- (5) Acordul de vânzare-cumpărare pentru privatizare a fost semnat la data de 28 octombrie 2003. Transferul de acțiuni a avut loc la data de 14 ianuarie 2004. Prețul de achiziție a fost de 6 milioane USD și a fost achitat în două tranșe la data de 8 ianuarie 2004 și, respectiv, 14 iulie 2005.

2.3. Posibil ajutor de stat în contextul privatizării

- (6) În contextul privatizării, câteva autorități publice au acceptat să acorde scutirea de la plata anumitor datorii sau să reeșaloneze plata acestora. Aceste măsuri au făcut parte integrantă din acordul de vânzare-cumpărare. Conform informațiilor furnizate de România la data de 8 martie 2007, au fost acordate societății în contextul privatizării următoarele măsuri:
- Bugetul asigurărilor sociale: scutirea de la plata datoriilor restante la data de 31 decembrie 2002, în valoare de 201,24 miliarde ROL (5,27 milioane EUR); scutirea de la plata dobânzilor și penalităților pentru datoriile restante la data de 31 decembrie 2002 și acumulate până la momentul transferului de acțiuni de la data de 14 ianuarie 2004, în valoare de 583,09 milioane ROL (15,27 milioane EUR).
 - APAPS: scutirea de la plata datoriilor reprezentând dividende, despăgubiri și fonduri de restructurare în valoare de 46,79 miliarde ROL (1,23 milioane EUR).
 - Fondul național de asigurări sociale de sănătate: reeșalonarea plăților pentru datoriile restante în valoare de 20,00 miliarde ROL (0,52 milioane EUR); scutirea de la plata creșterilor și penalităților pentru datoriile restante la fondul național de asigurări sociale de sănătate, în valoare de 100,34 miliarde ROL (2,63 milioane EUR).
- (7) În total, urma ca datoriile publice în valoare de aproximativ 931,47 miliarde ROL (24,39 milioane EUR) să fie scutite de la plată, iar plata datoriilor restante în valoare de 20,00 milioane ROL (0,52 milioane EUR) urma să fie reeșalonată. Cu toate acestea, conform informațiilor furnizate de România, nu a fost încheiat până în prezent între societate și fondul național de asigurări sociale de sănătate niciun acord de reeșalonare a plăților. Celelalte scutiri au fost înscrise în evidențele contabile ale societății la data de 31 decembrie 2003.
- (8) România a înaintat un raport elaborat de un consultant extern pentru a demonstra faptul că scutirile de la plata datoriilor și reeșalonarea plății acestora acordate de autoritățile publice în contextul privatizării nu au reprezentat un ajutor de stat. Raportul este elaborat pe baza evaluării societății de la data de 20 septembrie 2003, adică pe baza datelor celor mai recente disponibile înaintea semnării acordului de vânzare-cumpărare în octombrie 2003. Informațiile privind valoarea scutirilor de la plata datoriilor și a reeșalonărilor plății acestora cuprinse în acest raport variază în anumite privințe față de informațiile furnizate de România la 8 martie 2007.
- (9) Conform raportului elaborat de consultant, au fost acordate măsurile următoare:
- Fondul național de asigurări sociale de sănătate (capital și penalități de întârziere a plăților): scutire de la plata datoriilor în valoare de 746,94 miliarde ROL (19,56 milioane EUR) și reeșalonarea plăților în valoare de 1,89 miliarde ROL (0,05 milioane EUR). O sumă restantă de 4,21 miliarde ROL (0,11 milioane EUR) urma să fie plătită de către noul proprietar, fără reeșalonarea plății.
 - Fondul de șomaj (capital și penalități de întârziere a plăților): scutire de la plata sumei de 23,51 miliarde ROL (0,62 milioane EUR) și reeșalonarea plăților în valoare de 4,27 milioane ROL (112 EUR). O sumă restantă de 69,62 milioane ROL (1 823 EUR) urma să fie plătită de către noul proprietar, fără reeșalonarea plății.
 - Fondul național de asigurări sociale de sănătate: nu a fost acordată nicio scutire de la plata datoriilor, dar a fost stabilită plata sumei restante de 95,16 miliarde ROL (2,49 milioane EUR) de către noul proprietar.
 - APAPS: scutirea de la plata tuturor datoriilor restante (dividende, penalități și fonduri de restructurare) în valoare de 47,14 miliarde ROL (1,23 milioane EUR).
- (10) Conform raportului, în baza acordului de vânzare-cumpărare și în conformitate cu legislația în vigoare, APAPS și Ministerul Finanțelor Publice au emis un Ordin comun prin care sunt acordate aceste scutiri.
- (11) Sumele care au făcut obiectul scutirilor acordate de la bugetul asigurărilor sociale și de APAPS, astfel cum sunt prezentate în raportul consultantului, corespund mai mult sau mai puțin cu cele prezentate de România în scrisoarea din 8 martie 2007. Cu toate acestea, scutirile acordate de fondul de șomaj nu sunt menționate de România în scrisoarea trimisă. De asemenea, în raportul consultantului se presupune că nu au fost acordate scutiri de fondul național de asigurări sociale de sănătate, fapt care se pare că este în contradicție cu informațiile furnizate de România în scrisoarea din 8 martie 2007.

III. EVALUARE

3.1. Legislația aplicabilă

- (12) Anexa VII la Protocolul Tratatului de aderare a României conține măsuri de tranziție pentru România referitoare la procesul de restructurare a industriei oțelului. Conform punctului 1 din appendicele B la anexa VII, ajutoarele de stat acordate de România în scopul restructurării anumitor sectoare ale industriei oțelului din România în perioada 1993-2004 trebuie să fie considerate compatibile cu piața comună cu condiția ca, printre altele, să fie îndeplinite cerințele stabilite în anexa respectivă.
- (13) Conform punctului 2 din appendicele B la anexa VII, ajutorul pentru restructurare poate fi acordat numai societăților incluse pe lista din appendicele A, partea 1. România a selectat șase societăți pentru a fi incluse pe lista respectivă, iar MS Roman nu se afla printre acestea.
- (14) Punctul 6 din appendicele B la anexa VII interzice acordarea oricărui tip de ajutor de stat pentru restructurare societăților care nu sunt incluse pe lista din appendicele A, partea 1, precum și a oricărui alt ajutor care nu este considerat a fi compatibil cu normele privind ajutorul de stat comunitar. În acest scop, punctul 17 conferă Comisiei puterea de a adopta măsurile necesare, solicitând societății în cauză să ramburseze orice ajutor acordat prin încălcarea termenilor stabiliți în aceste dispoziții și în appendicele A, în cazul în care procesul de monitorizare demonstrează faptul că România a acordat ajutoare de stat suplimentare incompatibile cu piața comună vreunei societăți producătoare de oțel.
- (15) Prin urmare, deoarece articolele 87 și 88 nu se aplică, în mod normal, în cazul ajutoarelor de stat acordate înaintea momentului aderării, dispozițiile din appendicele B la anexa VII extind controlul privind ajutoarele de stat efectuat în temeiul Tratatului CE asupra oricărui ajutor acordat pentru restructurarea industriei oțelului din România în perioada 1993-2008.
- (16) Decizia poate fi adoptată după aderarea României în temeiul articolului 88 alineatul (2) din Tratatul CE deoarece, în absența unor dispoziții specifice în cadrul appendicelui B la anexa VII, se aplică normele și principiile generale. Ulterior, se aplică, de asemenea, Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 (în prezent, articolul 88).

3.2. Ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE

- (17) În conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din tratat, cu excepția derogărilor prevăzute de tratatul menționat, sunt incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

3.2.1. Favorizarea unei anumite întreprinderi

(i) Scutirea de la plata datoriilor publice

- (18) Ștergerea datoriilor de către autoritățile publice conferă un avantaj economic, deoarece autoritățile publice acceptă să renunțe la veniturile respective. Din acest motiv, astfel de măsuri pot fi considerate drept ajutoare. Cu toate acestea, o intervenție a statului reprezintă un ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE numai dacă întreprinderii care beneficiază de ajutorul respectiv i se acordă un avantaj pe care nu l-ar fi obținut în condiții normale de piață. Din acest motiv, trebuie efectuată o evaluare prin care să se stabilească dacă un agent economic din cadrul economiei de piață ar fi acordat aceleași scutiri precum cele acordate de autoritățile publice. Pentru a decide dacă scutirea de la plata datoriilor ar reprezenta opțiunea cea mai adecvată din punct de vedere economic, un agent economic privat ar compara rezultatul financiar obținut în eventualitatea acordării scutirilor cu rezultatul care ar putea fi obținut în cazul adoptării unor scenarii alternative și ar alege opțiunea cea mai avantajoasă.
- (19) România afirmă că scutirile acordate societății MS Roman în contextul privatizării nu reprezintă un ajutor de stat. În acest sens, România afirmă că privatizarea prin acordarea scutirilor de la plata datoriilor a fost considerată a fi mai avantajoasă de către autoritățile române decât orice alt scenariu posibil. Astfel, autoritățile române au acționat în același mod în care ar fi acționat agenții economici din cadrul economiei de piață.
- (20) Pentru a demonstra faptul că privatizarea a reprezentat soluția cea mai avantajoasă pentru stat, România a furnizat un raport elaborat de către un consultant extern. Conform acestui raport, singurele scenarii alternative la privatizarea prin scutirea de la plata datoriilor au fost declararea falimentului societății și vinderea ulterioară a acesteia ca unitate funcțională (scenariu de faliment I) sau lichidarea societății, activele acesteia fiind vândute în mod individual (scenariu de faliment II).

- (21) Raportul a calculat rezultatul fiecăruia dintre aceste scenarii și implicațiile acestora pentru creditorii publici și pentru acționarul APAPS. Scenariul de privatizare reflectă condițiile care au fost agreate în cadrul acordului de vânzare-cumpărare. Scenariul de faliment I presupune inițierea procedurilor de recuperare și de declarare a insolvenței societății și vinderea activelor societății ca unitate funcțională de către mandatar, sub supravegherea judecătorului sindic. Scenariul de faliment II presupune inițierea procedurilor de recuperare și de declarare a insolvenței societății și vinderea individuală a activelor societății de-a lungul unei perioade de cinci ani de către mandatar, sub supravegherea judecătorului sindic.
- (22) Rezultatele fiecăruia dintre scenariile respective, astfel cum sunt calculate în raport, sunt prezentate mai jos:

În mii de ROL	Privatizare	Scenariu de faliment I	Scenariu de faliment II
Plăți în cadrul unei garanții de stat	0	[– 570 000 000-1 145 000 000] (*)	[– 570 000 000-954 000 000]
Bugetul asigurărilor sociale [sume indexate]	[2]	[213]	[243]
Fondul de șomaj [sume indexate]	[0,02]	[6]	[7]
Fondul de asigurări sociale de sănătate [sume indexate]	[31]	[26]	[30]
APAPS	0	0	0
Preț de achiziție	200 646 000	nu se aplică	nu se aplică
TOTAL instituții de stat [sume indexate]	[100]	[12]	[65]
TOTAL instituții de stat (în EUR) [sume indexate]	[100]	[12]	[65]
TOTAL instituții de stat fără garanția de stat [sume indexate]	[100]	[243]	[282]
TOTAL instituții de stat fără garanția de stat (în EUR) [sume indexate]	[100]	[243]	[282]

(*) Informațiile cuprinse între [...] sunt informații cu caracter confidențial și reprezintă fie sumele indexate, fie marginile între care se situează sumele absolute.

- (23) Primul rând face referire la plățile cu care statul român s-ar confrunta în cazul unui faliment. Aceste plăți rezultă din garanția de stat acordată Petrotub în 1998 de către Ministerul Finanțelor din România pentru un credit acordat de KfW. Potrivit autorităților române, în cazul unui faliment, garanția de stat ar fi preluată de KfW, iar Ministerul Finanțelor ar trebui să plătească [570 miliarde-1 145 miliarde ROL (15-30 milioane EUR)] (scenariul de faliment I) sau [570 miliarde-954 miliarde ROL (15-25 milioane EUR)] (scenariul de faliment II) (*). În raport se presupune că în scenariul privatizării, societatea ar continua să ramburseze creditul KfW și garanția de stat nu ar fi preluată. Așadar, pentru statul român nu ar exista plăți în cadrul garanției de stat din scenariul de privatizare.
- (24) Rândurile doi-cinci indică sumele pe care creditorii în cauză, respectiv bugetul asigurărilor de stat, fondul de șomaj, fondul național de asigurări sociale de sănătate și APAPS le-ar putea recupera în diferitele scenarii. Se poate remarca faptul că niciun creditor nu ar putea recupera întreaga sumă solicitată în cererile lor din niciunul din cele două scenarii de faliment.
- (25) Rândul șase indică prețul de achiziție pe care APAPS l-ar obține în scenariul privatizării. În scenariile de faliment, APAPS nu ar obține acest preț de achiziție.

(*) Din raport nu reiese în mod clar din ce motiv plățile diferă în cele două scenarii de faliment.

- (26) Consultantul cumulează sumele care urmează să fie recuperate de creditorii publici și autoritățile statului, precum și suma care urmează să fie plătită de Ministerul Finanțelor în cadrul garanției de stat pentru a obține plata totală către stat. Consultantul concluzionează că în cazul privatizării instituțiile statului ar încasa [indexat 100] ROL, inclusiv prețul de achiziție, în timp ce în cazul declarării falimentului și al vinderii societății ca unitate funcțională instituțiile statului ar încasa doar [indexat 12] ROL, și respectiv, [indexat 65] ROL în cazul declarării falimentului și al vinderii individuale a activelor acesteia. Astfel, România concluzionează că scenariul de privatizare a fost cel mai avantajos.

Evaluarea individuală a diferiților creditori

- (27) Comisia își exprimă unele îndoieli cu privire la calculele prezentate de România. În primul rând, în conformitate cu hotărârea emisă în cauza Hamsa ⁽⁹⁾, creanțele diferiților creditori publici și ale altor instituții ale statului nu pot fi cumulate, ci trebuie să fie tratate în mod separat. Fiecare creditor, precum și APAPS, care este atât investitor cât și acționar și creditor, trebuie să decidă asupra sumei care va fi primită în cadrul scenariului de privatizare, pe de o parte, și suma pe care se așteaptă să o poată recupera în urma declarării falimentului societății și a lichidării acesteia.
- (28) În conformitate cu informațiile incluse în raport, bugetul asigurărilor sociale de sănătate și fondul de șomaj ar trebui să recupereze sume mai mari în cazul declarării falimentului societății decât în cazul privatizării acesteia. Astfel, se pare că scenariul falimentului ar fi fost mai avantajos pentru acestea, iar decizia adoptată de acordare a scutirilor nu corespunde deciziei pe care ar fi luat-o un creditor privat.
- (29) În ceea ce privește fondul de asigurări sociale de sănătate, din informațiile furnizate nu reiese în mod clar dacă a fost acordată sau nu scutirea de la plata datoriilor. În raport se presupune faptul că au fost acordate scutiri, în timp ce, conform scrisorii trimise de România la 8 martie 2007, fondul de asigurări sociale de sănătate a acceptat să acorde scutirea de la plata a [70-130] miliarde ROL ([1,8-3,4] milioane EUR).
- (30) Cu toate acestea, consultantul calculează rezultatul pentru fondul național de asigurări sociale de sănătate în cadrul celor două scenarii de faliment. Raportul concluzionează că fondul național de asigurări sociale de sănătate ar obține [indexat 26] ROL în cadrul scenariului de faliment I și [indexat 30] ROL în cadrul scenariului de faliment II. În cazul în care s-a aplicat scutirea de la plata datoriilor, astfel cum s-a arătat în scrisoarea transmisă de România la 8 martie 2007, se pare că fondul național de asigurări sociale de sănătate ar fi obținut plăți mai mari în cazul falimentului decât în cazul privatizării, când nu ar fi primit nimic. Așadar, scutirile, în cazul în care ar fi puse în aplicare, nu vor fi conforme comportamentului unui creditor privat.
- (31) În ceea ce privește APAPS, situația sa este diferită de a celorlalți creditori, deoarece APAPS este, de asemenea, proprietarul societății. APAPS a avut datorii restante din dividende, penalități și fonduri de restructurare. Conform consultanțului, în cazul falimentului, APAPS nu ar putea recupera niciuna din aceste sume. Acest rezultat extrem de nefavorabil din faliment, care diferă de rezultatul pentru ceilalți creditori publici care cel puțin recuperează ceva, este provocat de faptul că bugetul asigurărilor sociale, fondul de șomaj și fondul național de asigurări sociale de sănătate sunt trecute în cea de-a doua categorie a creditorilor, cărora urmează să li se dea curs din sumele rămase din veniturile nete după plata creditorilor de prim rang (creditori cu credite garantate), în timp ce solicitările formulate de APAPS se înscriu în cea de-a cincea categorie care reprezintă creanțele acționarilor. Această categorie va fi abordată doar după ce ceilalți creditori au fost plătiți.
- (32) Comisia are îndoieli cu privire la faptul că clasificarea cererilor APAPS în cea de-a cincea categorie este justificată, în special în ceea ce privește fondurile de restructurare. Comisia nu deține informații cu privire la originea acestei datorii și prin urmare are îndoieli referitoare la faptul că aceasta reprezintă o creanță a unui acționar. În cazul în care cererea ar fi clasificată în aceeași categorie cu solicitările bugetare, APAPS ar putea recupera cel puțin partea datoriei în caz de faliment.
- (33) S-ar putea susține faptul că, chiar dacă ar fi cazul și APAPS ar urma să recupereze mai mult din cererile sale privind falimentul decât s-a presupus de către consultant, privatizarea ar reprezenta în continuare soluția cea mai avantajoasă din punct de vedere economic pentru APAPS, deoarece pentru orice soluționare a cererilor sale ar primi, în plus, prețul de achiziționare de 20,06 miliarde ROL.

⁽⁹⁾ Cauza T-152/99 HAMSA împotriva Comisiei, hotărârea Curții de Justiție din 11 iulie 2002.

- (34) Cu toate acestea, în această etapă, Comisia are îndoieli cu privire la plățile din prețul de achiziționare pe care l-a primit APAPS, iar sumele pe care APAPS le-ar recupera din cererile sale către societate pot fi cumulate pentru a fi comparate cu rezultatul diferitelor scenarii. Trebuie făcută diferența între obligațiile asumate de APAPS în calitate de acționar al societății și obligațiile sale ca autoritate a statului. Astfel cum s-a menționat anterior, Comisia nu deține informații cu privire la condițiile în care au fost acordate fondurile de restructurare, deoarece se pare că îndoilele Comisiei privind faptul că fondurile au fost acordate în condiții pe care un acționar privat le-ar fi furnizat, par total nefondate. Comisia nu deține niciun fel de informații nici în ceea ce privește originea datoriilor numite dividende și penalități, astfel încât aceasta nu se află în poziția de a evalua dacă acumularea acestor datorii a corespuns atitudinii unui agent economic din cadrul economiei de piață.
- (35) Prin urmare, Comisia are îndoieli că APAPS a acționat în calitate de acționar privat în acumularea de dividende și penalități și în furnizarea fondurilor de restructurare. Prin urmare, în compararea rezultatului APAPS în diferite scenarii, suma de recuperat pentru dividende, penalizări și fonduri de restructurare, care este posibil să nu fi fost oferite de APAPS în calitatea sa de acționar, ci în calitate de autoritate publică, precum și prețul de achiziționare obținut de APAPS în calitate de acționar, nu au putut fi cumulate.

Îndoeli cu privire la calcularea rezultatului în urma falimentului

- (36) În al doilea rând, chiar dacă s-ar accepta că creditorii publici și APAPS în calitate de acționar pot fi considerați împreună, Comisia are încă îndoieli cu privire la calculele prezentate. Aceste îndoeli privesc calcularea rezultatului pentru instituțiile statului în cazul unui faliment al societății și al lichidării acesteia.
- (37) Astfel cum a fost deja menționat anterior, în costurile de lichidare, consultantul a luat în considerare costurile pentru stat sub forma plăților în cadrul unei garanții de stat oferită Petrotub în 1998. România susține că această garanție a fost o obligație validă introdusă de stat în calitate de acționar. În cazul unui faliment, garanția ar fi invocată astfel încât statul s-ar confrunta cu plăți de [570 miliarde-1 145 miliarde ROL (15-30 milioane EUR)] (scenariul de faliment I) sau [570 miliarde-954 miliarde ROL (15-25 milioane EUR) (scenariul de faliment II)].
- (38) În conformitate cu jurisprudența ⁽⁶⁾, pentru evaluarea capacității creditorilor și a agenției de privatizare APAPS în calitate de acționar de a recupera o sumă mai mare din privatizare decât din scenariul de faliment, numai obligațiile cu care s-ar confrunta un acționar privat într-o situație similară, precum și statul pot fi luate în considerare pentru calcularea scenariului de faliment. Prin urmare, trebuie realizată o distincție între obligațiile pe care trebuie să și le asume statul în calitate de proprietar al capitalului de acțiuni al unei societăți și obligațiile în calitate de autoritate publică ⁽⁷⁾. Astfel, trebuie evaluat dacă statul a oferit garanție în calitatea sa de acționar al societății, respectiv în condiții care ar fi fost acceptabile și pentru un acționar privat, astfel cum s-a solicitat către România, sau în calitatea sa de organ public.
- (39) În această etapă, Comisia consideră că statul nu a acționat în calitate de investitor în economia de piață atunci când a oferit garanția. Garanția de stat a fost oferită de către Ministerul Finanțelor pentru un împrumut de investiții de [15-25 milioane EUR] de către banca germană Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW), până în 2011. La momentul acordării garanției, APAPS era acționarul majoritar al societății. Prin urmare, Comisia menționează că Ministerul Finanțelor, care a acordat garanția, nu era proprietarul societății, împrejurare care a pus la îndoială faptul că garanția era oferită de minister în calitatea sa de acționar.
- (40) De asemenea, Comisia a menționat că pentru același credit, o garantare a creditului la export a fost oferită de Germania. Conform explicațiilor oferite de România cu privire la relația dintre garanția statului, garantarea dreptului la export și creditul KfW, KfW a dorit să obțină garantarea creditului la export din partea Germaniei pentru împrumutul de [15-25 milioane EUR]. Pentru a obține garantarea acestui credit la export din partea Germaniei, KfW a trebuit să solicite o garanție suverană din partea țării de origine a importatorului. În cazul de față, garanția suverană putea fi acordată numai de către Ministerul Finanțelor din România.
- (41) Faptul că agenția germană de credit la export a solicitat în mod expres o garanție din partea statului, demonstrează în mod clar că statul nu a acționat în calitate de acționar atunci când a oferit garanția, deoarece niciun alt acționar privat nu ar fi putut să o furnizeze.

⁽⁶⁾ A se vedea, de exemplu, cauza C-344/99 Germania v. Comisie (*Gröditzer Stahlwerke*), hotărârea Curții din 28 ianuarie 2003, alineatul (134); cauze conexe C-278/92, C-279/92 și C-280/92 Spania v. Comisie (*Hytasa*), hotărârea Curții din 14 septembrie 1994, alineatul (22).

⁽⁷⁾ A se vedea alineatul (134) din cauza C-344/99 (citată anterior).

- (42) În plus, în același timp cu acordarea creditului garantat de stat, KfW a acordat un al doilea credit în valoare de [1-10 milioane EUR] care a fost asigurat de o garanție din partea băncii române BCR. Această garanție poate fi utilizată ca o comparație pentru a evalua dacă condițiile garanției de stat au fost conform pieței.
- (43) Comisia menționează că garanția statului a fost acordată cu un risc mai scăzut decât garanția BCR. Statul a perceput o taxă unică de 4 % pentru garanție, plus o taxă anuală de 0,45 % pentru suma restantă, în timp ce BCR a perceput un comision de 4 % pe an. Garanția statului a avut, de asemenea, o durată mai mare și a fost mai puțin asigurată. Astfel, se pare că statul a acordat garanția în condiții pe care niciun operator privat nu le-ar fi acceptat.
- (44) România susține că situația statului în calitate de acționar al Petrotub care oferă garanția a fost diferită de poziția BCR în calitate de unul din principalii creditori ai societății, care nu a avut un avantaj comercial din acordarea acestei garanții societății, altul decât prima de risc. Acest aspect ar putea justifica o primă de risc mai scăzută pentru stat, deoarece statul ar determina alte avantaje comerciale, de exemplu, sub forma unei performanțe îmbunătățite a societății.
- (45) Comisia nu este de această părere. La momentul acordării de către stat a garanției, statul era principalul acționar al societății (aproximativ 70 % din acțiuni), dar nu unicul acționar. Orice avantaj suplimentar datorat unei performanțe îmbunătățite nu poate fi acordat în întregime de stat, de acesta beneficiind și ceilalți acționari. Această situație nu ar fi acceptată de niciun acționar privat.
- (46) Prin urmare, în această etapă, Comisia concluzionează că statul nu a acționat în calitate de investitor privat când a acordat garanția. Prin urmare, plățile potențiale din cadrul garanției statului nu pot fi luate în considerare în calcularea costurilor de lichidare.
- (47) În cazul în care aceste plăți potențiale sunt excluse din calculele prezentate de România, ambele scenarii de faliment ar fi fost mult mai avantajoase pentru stat decât scenariul privatizării, astfel cum reiese din tabelul 1 de mai sus. În cazul privatizării, instituțiile statului primesc [indexat 100] ROL, în timp ce în cazul falimentului I ar primi [indexat 243] ROL, iar în varianta de faliment II ar primi [indexat 282] ROL. Prin urmare, un agent economic din cadrul economiei de piață a decis să conducă societatea la faliment în schimbul privatizării, în condițiile date incluzând și scutirile de la plata datoriilor.
- (48) Prin urmare, concluziile preliminare ale Comisiei privind scutirea de la plata datoriilor acordată de bugetul asigurărilor sociale, fondul de șomaj, fondul național de asigurări sociale de sănătate și APAPS nu au fost conforme pieței, oferind în schimb un avantaj selectiv societății.

(ii) Reeșalonarea datoriilor publice

- (49) Referitor la reeșalonarea datoriilor, nu au fost furnizate niciun fel de informații potrivit cărora acestea ar fi în conformitate cu atitudinea unui agent economic din cadrul economiei de piață și acest aspect nu a fost abordat în raportul consultantului. Prin urmare, Comisia consideră că eventuala reeșalonare a datoriilor de către bugetul asigurărilor sociale, fondul de șomaj și fondul național de asigurări sociale de sănătate ar fi putut acorda un avantaj selectiv întreprinderii Roman.

3.2.2. Alte condiții prevăzute la articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE

- (50) Măsurile au fost întreprinse de agenția română de privatizare APAPS, bugetul asigurărilor sociale, fondul de șomaj și fondul național asigurări sociale de sănătate. Acestea rezultă astfel din resursele statului și sunt imputabile statului. Întreprinderea Roman produce țevi și tuburi din oțel. Având în vedere faptul că aceste produse sunt comercializate la scară largă în Uniunea Europeană, măsurile amenință să denatureze competitivitatea și să afecteze comerțul între statele membre.

3.2.3. Concluzie asupra articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE

- (51) Astfel, în această etapă, Comisia concluzionează că scutirile de la plata datoriilor și reeșalonarea constituie ajutor, iar compatibilitatea măsurilor trebuie evaluată în consecință.

3.3. Derogare în cadrul articolului 87 alineatele (2) și (3) din Tratatul CE

- (52) Articolul 87 alineatele (2) și (3) din Tratatul CE prevăd scutiri de la incompatibilitatea generală, astfel cum este prevăzut la alineatul (1) al aceluiași articol. În această etapă, Comisia consideră că niciuna din scutiri nu poate fi aplicată în cazul de față.

- (53) În special, Comisia consideră că Liniile directe în domeniul ajutorului de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate ⁽⁸⁾ nu se aplică sectorului industriei oțelului și prin urmare, unei societăți care face parte din acest sector nu i se poate acorda niciun fel de sprijin în acest sens. De asemenea, Comisia consideră că orientările privind ajutorul regional la nivel național ⁽⁹⁾ nu se aplică industriei oțelului.
- (54) În această etapă, Comisia consideră că niciuna din liniile directe și regulamentele comunitare, ca de exemplu pentru cercetare și dezvoltare, pentru mediu, pentru întreprinderile mici și mijlocii, pentru ocuparea forței de muncă și formare sau pentru capitalul de risc nu se poate aplica prezentei măsuri.

IV. DECIZIE

- (55) Astfel, în această etapă, Comisia concluzionează că scutirea de la plata datoriilor și reeșalonarea datoriei de către bugetul asigurărilor sociale, fondul de șomaj, fondul național de asigurări sociale de sănătate și APAPS reprezintă ajutor de stat și consideră cu titlu preliminar că acestea nu îndeplinesc condițiile de compatibilitate cu piața comună.

Având în vedere considerațiile anterioare, Comisia, acționând conform procedurii prevăzute în articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE, solicită României să-și prezinte observațiile și să furnizeze toate informațiile necesare pentru evaluarea ajutorului, în termen de o lună de la data primirii acestei scrisori. În caz contrar, Comisia va adopta o decizie în funcție de informațiile pe care le deține. Comisia solicită autorităților dumneavoastră să transmită o copie a acestei scrisori, în cel mai scurt termen, potențialului beneficiar al ajutorului.

Comisia dorește să reamintească României că articolul 88 alineatul (3) din Tratatul CE are efect suspensiv și vă atrage atenția asupra articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, care prevede că orice ajutor de tip ilegal poate fi recuperat de la beneficiar.

Comisia informează România că va informa părțile interesate publicând această scrisoare, precum și un rezumat justificativ al acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. De asemenea, Comisia va informa Autoritatea de Supraveghere a AELS prin transmiterea către aceasta a unei copii a acestei scrisori. Toate părțile interesate vor fi invitate să-și prezinte observațiile în termen de o lună de la data acestei publicări."

⁽⁸⁾ A se vedea nota de subsol 5.

⁽⁹⁾ JO C 74, 10.3.1998, p. 9.

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul COMP/M.4910 — Motorola/Vertex Standard)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2007/C 287/09)

1. La 16 noiembrie 2007, Comisia a primit o notificare privind o concentrare propusă în temeiul articolului 4 și ca urmare a unei cereri motivate efectuate în temeiul articolului 4 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, prin care întreprinderea Motorola Inc. („Motorola”, S.U.A.) dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul Consiliului, controlul asupra întregii întreprinderi Vertex Standard („Vertex Standard”, Japonia), prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Motorola: tehnologii de comunicare în bandă largă și fără fir și produse electronice integrate,
- în cazul întreprinderii Vertex Standard: proiectarea, fabricarea și comercializarea produselor radio bidirecționale.

3. În cadrul examinării prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 139/2004. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax [(32-2) 296 43 01 sau 296 72 44] sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.4910 — Motorola/Vertex Standard, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Grefe des concentrations
J-70
B-1049 Bruxelles

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1.

AJUTOR DE STAT — REGATUL UNIT**Ajutor de Stat C 42/04 (ex N 350/04) — Indemnizații de afaceri pentru renovarea localurilor****(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2007/C 287/10)

Comisia a hotărât să închidă procedura formală de investigație în conformitate cu articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE, inițiată la 1 decembrie 2004 ⁽¹⁾ cu privire la măsura menționată mai sus, constatând că Regatul Unit și-a retras notificarea la 23 aprilie 2007.

⁽¹⁾ JO C 56, 5.3.2005, p. 38.